

Vlaams
Parlement

vergadering **C111 – CUL15**
zittingsjaar 2013-2014

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 28 januari 2014

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de deelname van maatschappelijk kwetsbare jongeren aan het Youth in Action-programma - 473 (2013-2014)	3
Vraag om uitleg van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de mogelijke overname van De Vijver door Liberty Global - 785 (2013-2014)	
Vraag om uitleg van de heer Jurgen Verstrepen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de interesse van Telenet in De Vijver - 787 (2013-2014)	
Vraag om uitleg van de heer Wim Wienen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de interesse van Telenet in De Vijver - 846 (2013-2014)	
Vraag om uitleg van de heer Philippe De Coene tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de mogelijke inkoop door Liberty Global in de zenders VIER en VIJF - 788 (2013-2014)	
Vraag om uitleg van de heer Sas van Rouveroi tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de opdracht die de minister aan de VRM heeft gegeven - 792 (2013-2014)	
Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de interesse van Telenet in de aandelen van De Vijver - 799 (2013-2014)	6
Vraag om uitleg van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de plannen van Telenet inzake het nieuwe voetbalcontract - 801 (2013-2014)	
Vraag om uitleg van de heer Philippe De Coene tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de verkoop van tv-voetbalrechten - 804 (2013-2014)	27

■

Voorzitter: de heer Philippe De Coene

Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de deelname van maatschappelijk kwetsbare jongeren aan het Youth in Action-programma - 473 (2013-2014)

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Voorzitter, minister, collega's, het RAY-netwerk (Research based analysis of Youth in Action) voert sinds 2009 onderzoek naar de effecten van het Youth in Action-programma. Vlaanderen heeft in 2011 voor het eerst deelgenomen aan het onderzoek en de bevindingen werden in samenwerking met de Hogeschool West-Vlaanderen (Howest) in een rapport weergegeven. Het rapport geeft onder meer cijfers over de achtergrond van deelnemers en projectbegeleiders.

Een van de doelstellingen van het Youth in Action-programma is maatschappelijk kwetsbare jongeren te bereiken. In de resultaten van het onderzoek is het niet evident om na te gaan in welke mate kwetsbare jongeren bereikt worden: het merendeel van de deelnemers is hoger opgeleid of studeert nog, en hun ouders zijn meestal ook hoger opgeleid. Toch mogen we volgens de onderzoekers niet besluiten dat maatschappelijk kwetsbare jongeren niet worden bereikt: 5 procent van de deelnemers aan het onderzoek was werkloos, volgens de informatie die ik heb gekregen, en hoewel de meeste jongeren hoger opgeleid zijn, is het percentage van lager opgeleide jongeren niet ondervetegenwoordigd in vergelijking met het percentage van lager opgeleide jongeren tussen 18 en 25 jaar binnen de Vlaamse bevolking.

Sommige vragen van het onderzoek moeten aantonen in welke mate kwetsbare jongeren deelnemen aan het project, maar deze vragen zouden nogal subjectief van aard kunnen zijn, waardoor het niet evident is om deze doelstelling te meten. Volgens het onderzoek zou een op de zeven deelnemers moeilijkheden ondervinden om het project te betalen. Daarnaast zou een op de acht deelnemers zich in het alledaagse leven sociaal achtergesteld voelen. Een op de acht deelnemers ondervindt problemen met de toegang tot opleiding en mobiliteit. Uit deze en andere antwoorden van de deelnemers aan het onderzoek, mogen we volgens de onderzoekers besluiten dat kwetsbare jongeren vertegenwoordigd zijn onder de deelnemers.

Minister, zijn er nog andere concrete objectieve cijfers die aantonen dat kwetsbare jongeren voldoende bereikt worden met het Youth in Action-programma? Op welke manier worden deze doelgroepen bereikt? Bent u van mening dat er meer inspanningen nodig zijn om kwetsbare jongeren te bereiken? Indien ja, welke? Indien niet, waarom niet? Maar ik denk dat iedereen wel overtuigd is van de noodzaak om acties te ondernemen om de doelgroep te ondersteunen.

De voorzitter: Mevrouw Godderis heeft het woord.

Mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck: Voorzitter, minister, collega's, op basis van het rapport zou men inderdaad kunnen besluiten dat Vlaanderen een gemiddelde leerling in de klas is wat betreft het bereiken van maatschappelijk kwetsbare jongeren met Youth in Action. Alleen overtuigen de gerapporteerde parameters niet voldoende om te stellen dat deze groep jongeren wel degelijk wordt bereikt en dat daarmee een van de belangrijkste doelstellingen van het programma wordt ingevuld. Minister, toont het rapport voldoende aan dat maatschappelijk kwetsbare jongeren worden bereikt?

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

De heer Jo De Ro: Ik heb eerder een technische vraag: welke definitie gebruiken we in dit kader voor 'maatschappelijk kwetsbare jongeren'? Over welke doelgroep hebben we het in deze context?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: We mogen inderdaad afleiden uit onderzoek binnen het RAY-netwerk dat maatschappelijk kwetsbare jongeren bereikt worden in het Youth in Action-programma. 5 procent van de deelnemers aan het onderzoek was werkloos en de lager opgeleide jongeren waren inderdaad niet ondervertegenwoordigd in vergelijking met het percentage van lager opgeleide jongeren tussen 18 en 25 jaar binnen de Vlaamse bevolking. Naast het zogenaamde RAY-onderzoek vinden we ook cijfers in de statistische overzichten van het jaarlijks rapport in functie van de Declaration of Assurance of Betrouwbaarheidsverklaring van de Commissie, maar vooral ook in de jaarverslagen van JINT.

JINT is het kennis- en expertisecentrum over internationale jongerenmobiliteit en internationaal jeugdbeleid en het nationaal agentschap voor de uitvoering van het Europese subsidieprogramma Youth in Action. JINT wil de wederzijdse internationale uitwisseling en samenwerking van, voor en door jongeren bevorderen, de reflectie in binnen- en buitenland over jeugd, jeugdwerk en jeugdwerkbeleid door alle betrokken actoren bevorderen, op basis van wederzijdse internationale uitwisseling en samenwerking. JINT is er voor jongeren, jeugdwerkers en hun organisaties en beleidsactoren.

In het jaarverslag van 2012 van JINT vinden we een overzicht van het aantal deelnemers uit bijzondere doelgroepen aan door JINT gecoördineerde programma's, waaronder Youth in Action. Voor het Youth in Action-programma zijn dat: in 2008 451 jongeren, in 2009 531 jongeren, in 2010 465 jongeren, in 2011 446 jongeren en in 2012 516 jongeren. Dat stijgt dus iets als je kijkt naar de laatste vijf jaar.

In de praktijk blijken deelnemers in hoofdzaak uit vier verschillende doelgroepen te komen: één, jongeren in een situatie van sociale uitsluiting door achterstand op één of meer gebieden, zoals werk, wonen, opleidingsniveau en integratie; twee, jongeren met een fysieke/mentale beperking; drie, jongeren in moeilijke leefsituaties, waarvoor ze hulp zoeken of krijgen, bijvoorbeeld in de instellingen voor bijzondere jeugdzorg en vier, jongeren die behoren tot een etnisch-culturele minderheid. Als we kijken naar de vertegenwoordiging van deze vier groepen binnen de afzonderlijke acties uit Youth in Action, merken we dat acties van het programma die in groepsverband verlopen erg populair zijn bij kwetsbare doelgroepen. Concreet gaat het dan over Europese groepsuitwisselingen van korte duur, zowel binnen de Unie als met landen daarbuiten, zoals jongereninitiatieven en Europees Vrijwilligerswerk van korte duur. Aan democratie- en participatieprojecten nemen jongeren met een kwetsbaar profiel echter niet of nauwelijks deel en ook niet aan acties waarbij een individuele jongere voor langere tijd in een buitenlandse organisatie vrijwilliger wordt. In die projectvormen participeren jongeren in een kwetsbare situatie dus weinig.

Op 16 november hebben we in Gent het nieuwe EU-programma Jeugd onder Erasmus+ voorgesteld. Daarover is lang en veel gepraat en onderhandeld. Jongeren en hun organisaties in Europa krijgen een apart hoofdstuk en een apart budget. Het Erasmus+-programma erkent het jeugdwerk. Het is de bevestiging dat jeugdwerk niet alleen een sociale, maar ook een culturele en economische impact heeft.

In 2009 maakte ik reeds met JINT de afspraak dat zij ervoor gaan zorgen – als nationaal agentschap om het Youth in Action-programma uit te voeren – dat meer maatschappelijk kwetsbare kinderen en jongeren ook effectief deelnemen aan internationale ervaringen. Ik heb de cijfers geciteerd, er is een lichte stijging.

De strategie die JINT gebruikt om deze jongeren aan het programma te laten deelnemen, loopt via de Vlaamse organisaties, in de jeugdsector en daarbuiten, die met jongeren werken. JINT benadert deze organisaties proactief en focust daarbij op het creëren van kansen voor Europese netwerking van Vlaamse organisaties met gelijkaardige partnerorganisaties in andere landen. In de voorbije drie jaar gebeurde dit hoofdzakelijk via zogenaamde inclusietrajecten, waarbij een groep jeugdwerkers uit Vlaanderen een gezamenlijk vormingstraject afleggen dat uitmondt in een studiebezoek aan een ander land, met de bedoeling contacten te leggen met gelijkaardige organisaties. In 2011 werd op die wijze een

YAR-traject (Youth at Risk) opgezet voor de doelgroep van jongeren die in aanraking kunnen komen met het gerecht. Dat mondde in 2012 uit in een studiebezoek aan het Verenigd Koninkrijk. In 2011 werd een Work on Work-traject opgezet rond de doelgroep van werkloze jongeren, met een studiebezoek aan Finland. In 2013 volgde een traject rond armoede met een studiebezoek aan Ierland.

Bovendien worden Vlaamse jeugdwerkers uitgezonden naar internationale vormingscursussen die aangeboden worden binnen het netwerk van nationale agentschappen voor Youth in Action. Zo werden in 2012 54 Vlaamse jeugdwerkers uitgezonden. Ten slotte moet ook vermeld dat de Youth in Action-projectindieners ondersteund worden bij het voorbereiden en indienen van hun projectaanvraag, dat is de zogenaamde ‘supportive approach’. Hierbij wordt nagestreefd om aanvragen voor projecten zo goed mogelijk, en indien nodig vrij intensief, te begeleiden, zodat alle projecten met gelijke kansen aan het selectieproces in functie van mogelijke subsidiëring kunnen starten.

JINT levert ook op Europees vlak een actieve bijdrage aan de inclusie van maatschappelijk kwetsbare doelgroepen in het programma. Sinds 2000 werd het agentschap aangeduid als Inclusion Resource Centre in het SALTO-netwerk (Support for Advanced Training and Learning Opportunities) met de bedoeling om de inclusiestrategie van het programma op Europees niveau mee te ondersteunen.

Dit is een constant aandachtspunt voor JINT. We moeten die kwetsbare jongeren bereiken. Iedereen moet kunnen blijven participeren aan het programma en er mogen geen nieuwe drempels worden opgetrokken. Wat de procedures en criteria betreft die in de verschillende acties worden gehanteerd, is op dit moment een belangrijke continuïteit gegarandeerd. De Europese Commissie heeft verder een aantal nieuwe instrumenten op stapel staan, die zowel aanvragen als verslaggeving en evaluatie elektronisch laten verlopen en het werk vergemakkelijken.

Als nationaal agentschap moet JINT er blijven voor kiezen om te garanderen dat jongeren uit bijzondere doelgroepen aan het programma kunnen participeren en dat ook effectief doen. Evenwel steeds vanuit de benadering dat het programma openstaat voor alle jongeren die in een buitenschoolse context internationaal actief willen zijn en dat de deelname aan het programma een weerspiegeling moet zijn van de diversiteit in de samenleving.

Er zijn acties ondernomen. Ongeveer één op vijf jongeren neemt deel. Er is aandacht aan besteed.

De definitie die we hanteren, is deze uit het Vlaams Jeugdbeleidsplan en komt van de Universiteit Gent. Ik zal u de precieze tekst laten doormailen.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Ik dank u voor uw uitgebreid antwoord, minister.

Bedankt om deze doelgroep niet uit het oog te verliezen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

- *De heer Jo De Ro treedt als waarnemend voorzitter op.*

■

Vraag om uitleg van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de mogelijke overname van De Vijver door Liberty Global
- 785 (2013-2014)

Vraag om uitleg van de heer Jurgen Verstrepen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de interesse van Telenet in De Vijver
- 787 (2013-2014)

Vraag om uitleg van de heer Wim Wienen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de interesse van Telenet in De Vijver
- 846 (2013-2014)

Vraag om uitleg van de heer Philippe De Coene tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de mogelijke inkoop door Liberty Global in de zenders VIER en VIJF
- 788 (2013-2014)

Vraag om uitleg van de heer Sas van Rouveroi tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de opdracht die de minister aan de VRM heeft gegeven
- 792 (2013-2014)

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de interesse van Telenet in de aandelen van De Vijver
- 799 (2013-2014)

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, de media berichten over gesprekken tussen het Amerikaanse kabel- en mediabedrijf Liberty Global en De Vijver Media, het moederhuis boven Woestijnvis. Een overname zou het medialandschap vrij grondig hervormen.

Verschillende bronnen bevestigen aan De Morgen – en ondertussen ook andere kranten – dat Liberty Global zijn oog heeft laten vallen op De Vijver. De eigenaar van Telenet is niet de enige die interesse toont in het Vlaamse tv-huis. Ook het Duitse Axel Springer, en zeker de Europese mediagroep RTL, staat te lonken.

Wouter Vandenhoute, CEO van De Vijver Media, hield zich de eerste dagen nog op de vlakte: “In eerste instantie moeten de drie partijen die samen De Vijver uitmaken tot een akkoord komen. Zolang het niet duidelijk is wat de Finnen van Sanoma met hun aandeel willen, zijn alle overnamescenario’s pure speculatie. Het kan nog alle kanten uit. Misschien blijft Sanoma gewoon deel uitmaken van De Vijver, misschien nemen de twee overige aandeelhouders de aandelen van Sanoma over of misschien komt er inderdaad een nieuwe partner bij. Maar het is nog veel te vroeg om daar uitspraken over te doen.”

Ik heb gehoord dat er sinds vorige week toch een en ander is gebeurd. Er zijn wel degelijk gesprekken aan de gang.

Een samengaan van De Vijver en Liberty Global geeft opeens een machtig blok met televisie, gedrukte pers, internet en kabel. Daarnaast zouden er rechtstreekse lijnen ontstaan met VIER,

VIJF en de kranten van Mediahuis via Corelio dat ook in De Vijver zit. Die groep zou niet alleen bepalend zijn voor wat ongeveer alle Vlamingen kunnen lezen of zien, hij kan dan ook beslissen welke zenders er toegang krijgen tot dat publiek. Misschien mogen we er niet aan denken, maar in de slechtste der werelden zou VIER bijvoorbeeld veel betere voorwaarden kunnen krijgen van de distributeur dan de andere commerciële omroep, VTM. Dan kan er natuurlijk een onevenwicht ontstaan. Als dat scenario wordt uitgerold, kan de grootste distributeur en grootste aanbieder van betalende sport- en filmkanalen, namelijk Telenet, via Corelio in zee gaan met de grootste persgroep, Mediahuis, en met de derde grootste omroepen, VIER en VIJF.

Minister, hebt u kennis van de gesprekken die momenteel zouden lopen? Wat is uw reactie op de berichten in de media? We hebben intussen al iets van u gehoord, maar misschien kunt u daar dieper op ingaan.

Gezien de mogelijk grote gevolgen voor de huidige evenwichten in de Vlaamse mediasector kan het nuttig en wenselijk zijn om eventueel beperkende voorwaarden te stellen aan een overname. Welke instrumenten heeft Vlaanderen daartoe? De Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) rapporteert elk jaar over de mediaconcentratie in Vlaanderen. Dat is slechts rapporteren en niet reguleren. Wat is de rol van de Raad voor de Mededinging hierin?

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Minister, de situatie is al een beetje geschetst. Dit dossier is een fijn warmmakertje voor wat ons in de toekomst misschien nog te wachten staat, ook in de volgende legislatuur. We zullen dan niet meer allemaal op dezelfde stoel zitten, u ook niet als minister. Dit dossier boeit me mateloos.

Ik zal enige nuance aanbrengen. Tot nu toe hebben we alleen vermoedens. Telenet bestudeert, en dat is belangrijk, het gaat slechts over bestuderen. Het gaat over een minderheidsaandeel van 33,3 procent, over een stuk dat in de etalage staat. Men zou geïnteresseerd zijn, men zou een concurrentieel plaatje kunnen krijgen in tv-land, men zou het landschap overhoop kunnen schudden. Heel veel speculatie dus.

Dat is altijd leuk voor de politiek. We kunnen ons dan vragen beginnen te stellen over ‘wat als?’. U weet, dat zijn succesvolle programma’s. Ik stel me ook de vraag ‘wat als?’ maar enkel om de temperatuur te meten. Ik veronderstel dat sommigen onder u ook al contacten hebben gehad. Nergens krijgen we bevestiging, nergens krijgen we ontkenning. Waarom zou men ontkennen? Tot nu toe is er dus eigenlijk niets.

Telenet geeft geen commentaar, Wouter Vandenhaute laat niet in zijn kaarten kijken en u, minister, een beetje vreemd, maar dat komt nog aan bod, u hebt een analyse gevraagd aan de VRM. Dat heet ‘proactieve’ actie, daar valt iets voor te zeggen voor het geval er iets zou misgaan, voor het geval er iets waar zou kunnen zijn van al die geruchten. Die worden echter nergens bevestigd.

Er wordt gevreesd dat de neutraliteit van Telenet als distributeur van televisiezenders in gevaar komt. Hoe zich dat zou manifesteren, is onduidelijk voor mij. Telenet heeft in het verleden al meer stappen gezet in de richting van content. Bij één project was ik zeer nauw betrokken. Dat is hier nog besproken. Toen was er geen probleem vanuit de politiek, dacht ik, maar vooral vanuit de concurrenten van Telenet. We weten allemaal over wie het hier gaat.

Telenet heeft in het verleden dus meerdere stappen gezet om content te verwerven en om te participeren. Daar is nooit een zware discussie over geweest. Ik begrijp helemaal dat we het nu over iets anders hebben.

Een ander bezwaar dat ik heb gehoord, is dat er een te grote machtsconcentratie zou ontstaan. Als we die gedachtegang even doortrekken, dan stel ik me vragen. We hebben er al over gedebatteerd, ook over Mediahuis. Ik sta niet alleen met de stelling, ook de onafhankelijke

regulator heeft het gesignaleerd, namelijk dat net daar een machtsconcentratie zit. Goed, als je één plus één plus één doet, krijg je zagezegd drie.

Er wordt gesproken over een minderheidsparticipatie, dat wil ik even duidelijk stellen, ook voor de collega's. Het is niet dat er plots twee zenders worden overgenomen. Laten we realistisch zijn: het zijn twee zenders met een relatief klein marktaandeel, als we het hebben over VIER en/of VIJF. Het samengaan van de kranten in Mediahuis heeft een veel groter bereik en meer power.

U hebt de VRM gevraagd om proactief een analyse te maken. Minister, ik vind dat je het niet negatief moet bekijken. Er is plots een tendens om het negatief te bekijken, ook in sommige kranten, die natuurlijk tot de concurrerende groepen behoren. Ik denk dat je deze mogelijke participatie – nog altijd slechts een mogelijkheid – groter moet bekijken en out of the box.

De eerste stelling is: distributeurs en omroepen moeten samenwerken tegenover buitenlandse spelers, zoals Netflix. In de Verenigde Staten, en u volgt dat natuurlijk ook tot achter de komma, was er vorige week het nieuws dat Netflix meer kijkers afsnoept van de kabelomroepen. Is het dan allemaal des duivels, als deze deal doorgang vindt, waarbij een minderheidsparticipatie wordt genomen in twee kleine zenders? Deze discussie is een herhaling van een discussie die in de Verenigde Staten is gevoerd over Comcast en NBC. Liberty Global is natuurlijk een Amerikaans bedrijf. In Amerika werd net dezelfde discussie als hier gevoerd, het is tot stand gekomen en heel de discussie is weggefallen. Eigenlijk is de kijker in de Verenigde Staten er rijker van geworden en heeft die nu meer mogelijkheden.

Het is al even geleden, ik kan er niet aan doen dat ik regelmatig naar de vorige legislatuur moet verwijzen. Op een bepaald moment in onze mediageschiedenis stonden de VTM-aandelen, toen nog niet VMMA, ook in de etalage. Toen keek men naar de komst van de grote boeman RTL/CLT-groep, waarvoor Vlaanderen nog steeds de blinde vlek in Europa is. Zij blijven hier netjes buitenspel. Natuurlijk, u kent het verhaal van de hond en het been en wie ermee gaat lopen, ik waag me niet aan voorspellingen, maar we moeten dit veel breder bekijken, minister.

Ik wil de temperatuur aanvoelen en meten. Ik sta niet negatief ten opzichte van deze evolutie, daar doe ik niet aan mee. Ik denk dat het meer mogelijkheden biedt. We hebben ook de discussie gehad over productiehuisen die buitenlandse aandeelhouders krijgen. We zouden dit met de nodige voorzichtigheid moeten behandelen en het nuchter bekijken, want we hebben het nog altijd over een bedrijf met aandelen op de beurs.

Minister, hoe staat u tegenover een participatie van Telenet in de Vijver Media? U hebt al dingen in de krant gezegd, maar dit is de plek waar wij de vragen kunnen stellen en daarover kunnen debatteren. Kan een distributeur letterlijk participeren in een Vlaamse zender? Wat zijn de exacte krijtlijnen daarvoor? Dat zijn voorlopig de enige vragen die ik wil stellen.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: De vorige spreker heeft de problematiek goed geschetst, vooral omdat hij het ook heeft over het nog zeer voorwaardelijke karakter van een en ander.

De vragen verbazen me wel, omdat alle vraagstellers, ook de heer Verstrepen, aanwezig waren toen we de laatste echt grote hervorming van het Mediadecreet hebben gedaan in 2009. Als je die debatten bekijkt, moet je vaststellen dat geen enkele partij toen de behoefte had om bijvoorbeeld omroepen af te schermen van deelnames door distributeurs. Distributeurs kregen ook de mogelijkheid om omroep te worden. Uit het Mediadecreet zijn toen bepaalde schotten verdwenen, die dat enigszins hadden kunnen afremmen. De tweede vraag van de heer Verstrepen, of het wel kan, verbaast me daarom, want het is sinds de hervorming van het decreet in maart 2009 perfect mogelijk en we hebben er zelf voor gezorgd.

Vlaanderen is voorlopig een blinde vlek voor buitenlandse spelers op omroepgebied, en ik ben daar behoorlijk trots op. Het heeft er ook voor gezorgd dat de audiovisuele sector in ons

land, vooral in Vlaanderen dan, zo specifiek is geworden, en zo veel eigen en Nederlandstalige content kan brengen. Als onze omroepen deel uitmaakten van de grote buitenlandse groepen die overal in Europa aan het werk zijn, zouden we qua programmatie veel meer van hetzelfde krijgen, zoals we dat zien in andere Europese landen. Dat is een punt dat mij alleszins niet afschrikt. Het is een pluspunt voor Vlaanderen dat het voor de grote audiovisuele groepen een blinde vlek is.

Wel heeft het me gefascineerd dat de situatie in het medialandschap nu complexer wordt, als Liberty Global inderdaad een minderheidsaandeelhouder zou worden bij De Vijver. Dat heeft wel wat consequenties. Dan kunnen we ons vragen stellen, niet dat het de facto zo is, bij de diversiteit binnen de sector. Er zou toch wat mediaconcentratie kunnen zijn, een thema dat trouwens elk jaar wordt onderzocht door de VRM.

Minister, wat me echter nog veel meer heeft verbaasd, dat was uw vrij snelle en kordate reactie. We spreken immers nog altijd in voorwaardelijke wijs. Niemand heeft op dit moment bevestigd dat Telenet, of Liberty Global in het verlengde, daadwerkelijk aandelen zal verwerven. Als het dat wil doen, dan vermoed ik dat het nog altijd voorbij de mededingingscommissie moet geraken. Dat zal dus niet van vandaag op morgen gebeuren. Een dergelijke situatie heeft wat voorbereiding, wat tijd nodig. Ik stelde dus tot mijn verbazing vast dat u onmiddellijk een onderzoek of een studie hebt gevraagd aan de VRM, om een en ander te bekijken. De heer Verstrepen noemt dat proactief werken.

Ik blijf dan ook enigszins met de vraag zitten of dat gebruikelijk is. Kan een minister op eigen houtje, met een eigen beslissing onderzoeken vorderen bij een verzelfstandigd agentschap zoals de VRM? Kan het Vlaams Parlement dat bijvoorbeeld ook? Zou de commissie Media, of een parlements lid, als ze in iets geïnteresseerd is, aan de VRM de opdracht kunnen geven om dat uit te zoeken? Ik weet niet hoe een en ander precies zit, en dat had ik dan ook graag verduidelijkt gezien.

Uw reactie was vooral in het nieuws te zien. Daarom wil ik toch mijn eerste vraag stellen. Misschien kunt u toch wat uitgebreider dan in de kranten en het nieuws zeggen wat de houding is van de Vlaamse Regering met betrekking tot de mogelijke overname van een derde van de aandelen van De Vijver Media. Waarom hebt u het nodig geacht om daar zeer strikt en zeer snel, namelijk een dag of twee dagen later, op te reageren? Misschien was dat omdat de camera's daar toevallig toch waren, op de sp.a-nieuwjaarsreceptie. Dat kan een mogelijkheid zijn, maar dat zou me verbazen.

Wat moet de VRM specifiek van u onderzoeken? Men kan de VRM immers wel vragen om iets te onderzoeken, maar ik denk dat dit toch wel specifiek moet zijn. Hoe hebt u met de VRM gecommuniceerd? Wat waren uw concrete vragen aan de VRM?

U reageerde toch wel zeer bezorgd, als ik dat mag zeggen. Acht u bepaalde maatregelen nodig indien een dergelijke overname werkelijkheid wordt? Vindt u dat er maatregelen nodig zijn om te vermijden dat distributeurs, wie ze ook zijn, zich zouden inkopen in vennootschappen of bedrijven die ook omroepactiviteiten verzorgen? Is dat iets waar we tegen moeten zijn, of moet dat kunnen? Als ik u hoor, dan lijkt het me dat u eigenlijk vindt dat dit niet mag kunnen. Acht u bijkomende maatregelen noodzakelijk? Indien ja, dan had ik graag vernomen welke, en hoe u die nog wilt nemen.

Nogmaals, in maart 2009 was die kans er wel. Toen wou niemand dat blijkbaar doen, of niemand was erin geïnteresseerd, hoewel duidelijk werd dat er bepaalde schotten weggingen. Ik zou nu dus toch eens willen vernemen of dat nu dan ineens wél noodzakelijk is.

Collega's, bij dezen wil ik trouwens ook medelen dat mijn fractie de enige was die toen tegen de hervorming van het Mediadecreet heeft gestemd, maar dit 'pour la petite histoire'.

De voorzitter: De heer De Coene heeft het woord.

De heer Philippe De Coene: Voorzitter, geachte leden, een minister van Media die goed doet, dat is bijna onmogelijk hier in Vlaanderen. Stel nu dat dit doorgang vindt en dat er een zekere onrust ontstaat in dat audiovisuele landschap, waarvan het evenwicht nogal broos is. Dan kun je er bijna gif op innemen dat, indien de minister nog niets zou hebben gedaan, ze zou worden overstelpt met vragen. Men zou zeggen dat ze dat allemaal had zien aankomen en niet het minste initiatief heeft genomen – wat een nalatigheid toch van die minister.

Voor zover ik het Mediadecreet ken en voor zover we de besluiten van de Vlaamse Regering kennen, meen ik dat het volledig binnen de bevoegdheid van een minister valt om proactief, naar aanleiding van welke demarche dan ook in dat medialandschap, van de autoriteit ter zake, met name de VRM, te willen weten wat het effect kan zijn, om een geactualiseerd beeld te krijgen van de mediaconcentratie in onze gemeenschap. Dat is die regulator trouwens bij decreet opgedragen. Het enige dat de minister vraagt, is dat de VRM de taak die hij krachtens het decreet heeft, zou vervullen, dat hij een actualisering zou geven van een bepaalde toestand die zou ontstaan, om te weten hoe men daarmee moet omgaan. Dat blijft vrij neutraal, maar je weet het, en het is goed om dergelijke dingen te weten.

Nu, wat de heer Verstrepen daarnet zei, is natuurlijk waar: men moet een zekere voorzichtigheid aan de dag leggen. Ik hoor echter dat dit binnen afzienbare tijd op hoog niveau zal worden besproken, naar ik verneem nog deze week. Dit zou dus wel eens doorgang kunnen vinden. Ook wordt er gewag gemaakt van een derde, maar dat is niet geweten. Dat kan een derde zijn, dat kan minder zijn, maar dat kan meer zijn. Dat weet je niet. De nodige voorzichtigheid moet in acht worden genomen, maar het kan geen kwaad dat men er tijdig bij is. Het bewijs is dat meerdere fracties vragen stellen, die waarschijnlijk gebaseerd zijn op bekommernissen. Indien er immers geen bekommernissen zouden zijn, dan vraag ik me eigenlijk af waarom er vragen om uitleg werden ingediend. Dan zouden die eigenlijk zonder voorwerp zijn.

Ik denk dat we enigszins abstractie moeten maken van wie nu de dienstenverdelers is. Daarover gaat het eigenlijk niet. Het is echter ook waar dat het niet de eerste keer is dat deze dienstenverdelers zich op het vlak van de content begeeft. Het is nog niet genoemd, maar we hebben het aanbod van Prime gekend. Wat echter wel beduidend nieuw is, is dat we het nu hebben over twee omroepen, VIER en VIJF, die we toch kunnen beschouwen als must-havezenders. We hebben een medialandschap met aan de ene kant distributeurs en aan de andere kant die omroepen. Normaliter is dat evenwicht perfect. Trouwens, op andere markten is er ook een scheiding tussen productie en distributie. Ik wijs erop dat er bijvoorbeeld op de energiemarkt, in ons land en Europees, een scheiding is tussen enerzijds productie en anderzijds distributie. Daar zijn redenen voor. Hier gaat het over zenders met een zeker marktaandeel, zodat men inderdaad komt tot een situatie van verticale integratie, waarbij op die ladder van dat medialandschap de sporten worden bezet door een niet onbelangrijke speler. De vraag rijst dan welk effect dat kan hebben op andere dienstenverdelers, en op andere omroepen in het aanbod van diezelfde dienstenverdelers. Dat zijn toch geen loze bekommernissen. Ik meen dat we daar beter bekommerd om zijn, precies om dat evenwicht te bewaren.

Nu is het inderdaad ook zo dat de omroepen zich zelf op een bepaald moment hebben begeven op het pad van de verdelingsactiviteiten, door het aanbod van Stiepie. Dat is er dan weer gekomen op een moment dat de omroepen collectief klaagden over de geringe financiële return die ze kregen bij het laten verdelen van hun programma's door dienstenverdelers. Ze zochten eigenlijk iets om hun positie wat te consolideren. Natuurlijk komt men dan terecht in een spiraal, waarbij dat broze evenwicht tussen verdelers en omroepen teloor dreigt te gaan.

Ik heb het nog even opgezocht, en de heer Wienen heeft er ook de aandacht op gevestigd: ik meen dat ons eigen Mediadecreet eigenlijk geen passage bevat die deze demarche onmogelijk maakt. Het is ooit anders geweest. Als ik me niet vergis, was het ooit zo dat men maximaal

20 procent mocht hebben van een omroep met enig belang. De vraag is of we dat moeten terugdraaien. Ik weet dat niet, maar het is alleszins ooit anders geweest. In Vlaanderen is dat echter niet verboden, meen ik.

Als men zou willen vergelijken met de ons omringende landen, ook daar is het niet verboden. Er zijn echter natuurlijk wel andere zaken die een rol spelen. Het is hier ook al gezegd: als dit doorgang vindt, dan moet worden bekeken wat de aspecten zijn qua mededinging op nationaal niveau, en wat de aspecten zijn qua mededinging, vrije dienstverlening en het niet blokkeren van de markt op Europees niveau. Ik meen te weten dat er ook wat dat betreft enige evolutie is, al was het maar omdat de Europese Commissie zelf heeft gezegd dat er, wat de mediamarkt betreft, misschien meer moet worden toegezien op pluralisme en het tegengaan van mediaconcentratie, dat men zich niet louter zou mogen baseren op economische en markteconomische gegevens.

Minister, hebt u ondertussen meer zicht op die inkoopoperatie? Waarschijnlijk is het wachten, denk ik. U wacht waarschijnlijk ook met spanning. Bent u van oordeel dat een dergelijke concentratie, en dus verticale integratie, een bedreiging kan zijn voor het evenwicht in het Vlaamse medialandschap? Dat u een initiatief hebt genomen om na te gaan welke de wettelijke en regelgevende contouren zijn bij een dergelijke operatie of situatie, is al gebleken. Dat hebt u verklaard, maar die verklaring kwam er na het indienen van de vraag, dus verontschuldigen hiervoor. Hebt u daar al bevindingen van? Het lijkt me interessant dat, indien die bevindingen er komen en de operatie doorgang vindt, de commissie zich daar toch even over zou buigen, om te bekijken wat die rapportage teweegbrengt. Dat is een suggestie die ik doe. Op die manier kunnen we dat ook heel transparant bediscussiëren.

De voorzitter: De heer van Rouveroij heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroij: Voorzitter, minister, geachte leden, de mediasector is volop in beweging. Als liberalen vinden we dat op zich geen slechte zaak. Er was de overname van de SBS-zenders door De Vijver, de oprichting van Mediahuis, de discussie over de signaalintegriteit nog maar enkele maanden terug, het bod op de Telenetaandelen, de eventuele komst van Netflix. Dat waren een paar voorbeelden.

Nu worden we geconfronteerd met een gerucht, maar als ik de collega's hoor, en zeker de heer De Coene, dan is het gaandeweg meer dan een gerucht en zou het in de loop van deze week ook een zekerheid worden. We worden nu dus geconfronteerd met een bepaalde evolutie, namelijk dat de grootste televisiedistributeur in Vlaanderen geïnteresseerd zou zijn om een participatie te nemen in De Vijver Media.

Ik plaats dit even in de context. In 2011, amper drie jaar geleden, waren we er met zijn allen nog van overtuigd dat de overname van SBS-zenders door De Vijver het medialandschap fundamenteel zou veranderen. Achteraf bekeken was dat bijzonder voorbarig, want dat is niet het geval geweest. De start was moeizaam – de analyse daarvan laat ik nu even terzijde – en dat heeft het bedrijf duidelijk geen deugd gedaan. Er zijn nog wat schulden die moeten worden afbetaald. Een kapitaalsverhoging blijkt dus nodig.

We stellen dus vast dat men dan uitkijkt naar anderen. De bestaande partners, die elk een derde van dat bedrijf bezitten, zullen naar alle waarschijnlijkheid niet geneigd zijn om die kapitaalsoperatie door te voeren. Er is het duo Vandenhaute-Watté. Weinigen geloven dat zij inderdaad bereid zijn om geld op tafel te leggen, alhoewel, als liberalen zijn we altijd voorzichtig met het maken van andermans rekening. Dat doen we zeker niet, dus ik ben zeer behoedzaam ter zake. Corelio heeft met het opstarten van Mediahuis op dit ogenblik zeker meer dan de handen vol, dus ook daarvan komt er naar alle waarschijnlijkheid niet ogenblikkelijk enig soelaas. We vermoeden trouwens dat de verkoop van de Waalse intercommunale L'Avenir aan Tecteo ook wel wat sneller had kunnen verlopen, of minstens dat men had verwacht dat dit vlotter zou zijn gegaan. Het Finse Sanoma kijkt vooral richting

buitenland, het wil weg uit ons land. Het is weinig waarschijnlijk dat zij extra kapitaal gaan injecteren. Zo komen we bij het gerucht dat Telenet zou willen investeren in de SBS-zenders.

Stel, mijnheer De Coene, dat dit deze week nog wordt bevestigd. Stel dat het zo gebeurt. Dat wil zeggen dat een privébedrijf een participatie neemt in een ander bedrijf. Ik zou zeggen: blijf eraf, dat is een zaak tussen die twee bedrijven. Het gaat bovendien over een onderneming die kapitaalkrchtig genoeg is. Maar, ik geef toe, die redenering is iets te eenvoudig. Het gaat inderdaad over privébedrijven, maar mochten daar geen zorgen over bestaan, dan zouden we niet met zes partijen deze vraag om uitleg hebben ingediend. Dat is al een bewijs dat we hier even over moeten praten.

Het gerucht dat Telenet geïnteresseerd is in De Vijver Media, is geen neutraal bericht. We spreken immers over een dominante distributeur. Telenet is goed voor een 75 tot 80 procent van de digitale distributiemarkt. Dat betekent anderhalf miljoen abonnees, de grootste speler dus in de tv-distributie. Elke beweging die deze speler maakt, al dan niet een schijnbeweging, wordt door de anderen met argusogen gevolgd. Dat is logisch. Er zijn pertinente vragen te stellen, mocht Telenet eigenaar worden van VIER en VIJF. Ik kom daar straks op terug.

De heer De Coene zei het al met een nuance die ik wil bijtreden: als de overname één derde of minder is, oké, goed. Maar wat als het meer zou zijn dan het belang van Sanoma? Wat als er een controlerend belang zou ontstaan? Dat zou kunnen, dat is niet uit te sluiten. Dan wordt het een thema van een andere orde. Dan zullen de zorgen groter zijn.

Ik ben nog niet lang actief in deze commissie, maar ik heb al een paar keer de bezorgdheid over de mediaconcentratie en het behoud van pluriforme media gehoord. Negatief geformuleerd, is dat het gebrek aan pluriforme media in Vlaanderen. De oprichting van Mediahuis, het samengaan van Corelio en Concentra, heeft tot het idee bijgedragen dat we langzamerhand in een risicocontext terechtkomen. Open Vld wil dat nuanceren.

Stel dat Telenet in De Vijver stapt, dan krijgen we twee grote private groepen: De Persgroep, Roularta en de Mediaaan aan de ene kant en Corelio, Mediahuis, Concentra, De Vijver en Telenet aan de andere kant. Dan zijn er ook nog de overheidsspelers, namelijk de VRT en Belgacom. Die hebben een andere rol, natuurlijk. Dat zijn er vier. We mogen dus niet al te snel stellen dat de pluriformiteit van de media in het gedrang komt als deze operatie doorgaat. In alle omstandigheden trouwens is de onafhankelijkheid van de nieuwsredactie wezenlijk om van een dreiging te kunnen spreken. Als die onafhankelijkheid is gegarandeerd, doet het er niet echt veel toe of Telenet nu een deel of een geheel koopt van VIER en VIJF.

De meeste mediabedrijven doen, zoals de heer De Coene al terecht zei, aan verticale integratie en aan een beperkte of verregaande vorm van crossmediale integratie. Er blijven dus niet zomaar twee ondernemingen die het voor het zeggen zullen hebben. Desalniettemin zien wij geen bezwaar dat u als minister proactief aan de VRM om uitleg vraagt.

Wij hebben ook onze bedenkingen. Die hebben vooral te maken met de marktpositie van Telenet in de tv-distributie. Er zijn voor de hand liggende vragen die u nu nog niet kunt beantwoorden, maar die zich opdringen.

Zullen VIER en VIJF nog tegen gelijkaardige voorwaarden door andere distributeurs kunnen worden verdeeld? Anderen hebben deze vraag ook al gesteld.

Kunnen VIER en VIJF in een volwaardig free-to-air-systeem opereren? Of is dat niet zo, en worden ze een opstapje naar betaal-tv? Belangrijke vraag, ook voor ons als politici.

Wat met de benadering van het video-on-demandplatform? Verandert daar iets? Zullen alle Vlaamse omroepen op dezelfde manier worden behandeld? Of niet?

Zo kan ik nog een tijdje doorgaan. Er zijn nog de kwesties van Stieve en Yelo TV. Daar zitten spanningsvelden. Er zijn genoeg redenen om ons daar even over te buigen.

Ik wil nog benadrukken dat wij het als liberalen op zich niet zo'n slechte zaak zouden vinden, mochten er op de televisiemarkt nog drie sterke spelers zijn. Nu heeft de publieke omroep 42 procent van de markt, de Medialaan 28 procent en De Vijver amper 10 procent. Wie weet, kan dat aandeel stijgen als VIER en VIJF versterkt worden. Als dat stijgt ten koste van de grootste speler, krijgen we meer gelijke spelmogelijkheden. Dan krijgen we spelers van min of meer gelijke kracht. Dat kan voor de mediaconsument alleen maar positief uitdraaien.

Minister, u hebt aan de VRM om een analyse gevraagd. Goed, dat is prima, we kijken uit naar het antwoord. Maar we vrezen wel dat de VRM nog zal moeten wachten op de berichten van deze week. Zolang het scenario niet duidelijk is getekend, kan de VRM waarschijnlijk geen zinnig antwoord geven op uw vraag. Enkele dagen respijt en dan krijgen we wellicht op basis van zekerheden en echte verhoudingen een advies van de VRM.

Het gaat hoe dan ook over een commerciële deal. Als liberalen zijn we voorzichtig om daar een oordeel over te vellen. Sta me een laatste bedenking toe, minister, een bedenking waar we niet aan ontsnappen. We hebben aan Telenet al een paar dingen gevraagd. We vroegen een bijdrage te leveren aan de regionale televisie en aan de audiovisuele sector. Nu Telenet geïnteresseerd is in VIER en VIJF, wordt iedereen erg zenuwachtig. Het is blijkbaar altijd wel iets. We mogen Telenet niet het gevoel geven dat ze in alle omstandigheden verkeerd handelen.

Wat is de specifieke opdracht die u aan de VRM hebt gegeven naar aanleiding van dit gerucht? Welke specifieke analyse moet de VRM maken? Wat is uw visie op het gegeven dat Telenet geïnteresseerd zou zijn in een participatie in De Vijver Media, waardoor u deze opdracht aan de VRM hebt gericht?

Mijn fractieleider zal ook nog zijn bedenkingen naar voren brengen. Ik heb mijn tijd met hem gedeeld.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Minister, ik wil drie punten naar voren brengen.

Een, Telenet wordt een steeds belangrijker contentleverancier. Dat was al zo zonder deze discussie over overnames. Er is al verwezen naar Sport en Prime. Het aantal kanalen is sterk toegenomen.

Twee, ik vind het goed dat we toch in het kader van de stimuleringsplicht die discussie hebben gevoerd, want ook dat is relevant. Dat de belangrijkste distributeur iets meer betaalt voor zijn content, is niet onlogisch, maar als hij zelf provider van content wordt, wordt het enigszins warrig en onduidelijk wie wat doet en wie welke impact heeft. Ik ben ongerust, ook over de impact op de rechten die een distributeur zou moeten betalen aan de zenders. Die discussie hebben we gevoerd bij de signaalintegriteit. Ik ben blij dat we daarover een consensus hebben bereikt.

Drie, ik formuleer uitdrukkelijk een standpunt, minister. Het is misschien niet juist, maar ik wil het blijven verdedigen. Ik denk dat we er in Vlaanderen alle belang bij hebben – en misschien zijn we dan atypisch in Europa – dat er een zo goed mogelijke scheiding is tussen de rollen van de actoren in het medialandschap: distributie, provider van content en zender. Ik verwijst naar de energiesector, waar dat onderscheid ook is gemaakt, mee onder impuls van Europa. Nu denk ik niet dat we botsen op Europese regels – ik ben geen specialist –, maar ik zou graag hebben dat we die rollen zo goed mogelijk aflijnen. In vorige decreten stonden inderdaad, zoals de heer De Coene zei, maximale participaties van mediabedrijven in televisiezenders. Dat ging niet over distributeurs, maar over mediabedrijven. Dat is misschien een piste om de problematiek aan te pakken. De scheiding van de rollen lijkt me essentieel.

Mijnheer van Rouveroi, ik wil niet belanden in een verhaal waarbij een distributeur zo veel content controleert dat heel veel van wat vandaag op open net in Vlaanderen te zien is, achter de decoder van de betaaltelevisie terechtkomt. Die schrik mogen we even uiten. Of het zo ver

komt, weten we niet, maar die ongerustheid heb ik. Een rollenscheiding kan in die zin een oplossing zijn.

Sommige mensen vinden het een achterhaalde discussie, ik niet. We hebben een openbare omroep en commerciële zenders. Er moet voldoende Vlaamse verankering zijn van onze mediahuizen in de toekomst. Met alle liefde voor Telenet: zo wordt de buitenlandse controle op ons medialandschap steeds groter. Ik ben niet tegen buitenlandse inbreng, verre van, maar als die te groot wordt, wordt het evenwicht verstoord en kunnen kleine spelers nooit meer een positie op de markt verwerven. Ik wil onderstrepen voor de liberale collega's: als u toch bent voor de vrije markt, moet u ervoor zorgen dat de markt toegankelijk is en dat er niet dusdanig grote spelers komen dat de facto de markt wordt geblokkeerd voor kleine spelers. Al die elementen samen, minister, roepen ongerustheid op.

Minister, welk standpunt neemt u in dit dossier in? Heeft de Vlaamse overheid instrumenten in handen om de evolutie te beheren/beheersen en uitwassen tegen te gaan? Of zijn wij aangewezen op de regelgeving rond mededinging? Wilt u ingrijpen? Collega's, misschien moeten wij zelf een initiatief nemen. Misschien is dat een antwoord.

Kan Vlaanderen beperkingen opleggen ten aanzien van dienstenverdelers in de ontwikkeling van content in het algemeen? Het is een juridische vraag, maar het ontbreekt me aan competenties op dat vlak om daarop te antwoorden. Kan de scheiding van taken en opdrachten tussen zenders, distributeurs en providers van content al dan niet decretaal worden vastgelegd? Bent u bereid om initiatieven te nemen?

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Collega's, onze mediasector is in volle beweging, zoals we de laatste maanden en jaren hebben vastgesteld met de dossiers die we behandeld hebben. Laten we ernstig zijn: De Vijver is op zoek naar geld en Telenet wil zich steviger verankeren in Vlaanderen. Op zich is dat geen probleem. Ze hebben allebei belang bij een mogelijke operatie. We voeren het debat in de veronderstelling dat er een operatie zou zijn.

Het is niet evident. Het zou een unieke situatie zijn: een distributeur die ook content maakt en een zender of zenders beheert. Het zou een ongelooflijk groot effect hebben op de mediasector en andere spelers, ook wegens het marktaandeel dat Telenet heeft als distributeur. Het zou de pax media, als we daarover mogen spreken, op de helling kunnen zetten.

Een distributeur moet producten en diensten aanbieden aan iedereen. Als die een eigen zender heeft, is de vraag of die de andere zenders gelijk zal behandelen dan wel benadelen. Daarop heb ik voorzichtig gevraagd: zullen er schotten komen tussen de distributieopdracht en de zenderopdracht? Is er een mogelijk gevaar van belangenvermenging, marktconcentratie en dergelijke? Ik heb het niet over de juridische draagwijdte. Als dat het geval zou zijn, moet het grondig worden bekeken. Het is aan de mededingingsautoriteit en aan de Europese Commissie om te oordelen of het marktverstoring en concurrentievervalsing is.

Minister, u hebt zelf ook zeer bezorgd gereageerd en gesproken over gelijke behandeling, verschraving en de gevolgen voor de kijker. Waarop is die bezorgde en vrij scherpe reactie van u gebaseerd? De collega's hebben ook aangehaald dat er op dit moment binnen het decretaale kader geen probleem is. U zou een studie vragen aan de VRM. Dat is een beetje voorbarig, een onderzoek naar mogelijke gevolgen bij een eventuele overname.

Collega's, ik heb de moeite genomen om te kijken naar het laatste rapport van de VRM over marktconcentratie. Daar lees ik op pagina 218 één zin: "Het is een uitdaging voor de decreetgever om alert te zijn en tijdig een decretaale kader te voorzien dat de omgang met deze nieuwe mediavormen en machtsverhoudingen vat." De conclusie was: "Al deze observaties samen leiden tot het besluit dat er in de Vlaamse mediasector gedurende het laatste jaar heel wat bewegingen plaatsvonden" – enzovoort – "en dit maakt een verhoogde waakzaamheid

van de beleidsmakers over de diversiteit in de berichtgeving aangewezen.” Dat is vrijblijvend. Je kunt er geen land mee bezeilen. Dat is niet wat we bij een eventuele overname als analyse verwachten van de VRM.

Minister, we moeten er ook oog voor hebben dat Telenet een bedrijf is dat tweeduizend mensen tewerkstelt, Vlamingen, en een bedrijf dat verder wil investeren in Vlaanderen. Dat mag niet worden genegeerd.

De minister-president heeft vrijdag in Davos een gesprek gehad met Michael Fries van Liberty Global. Hij heeft toen gezegd dat hij erop heeft aangedrongen dat de mensen van Liberty Global contact zouden opnemen met u, minister Lieten. Is dat gebeurd? Heeft er al een gesprek plaatsgevonden?

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Minister, collega's, ik begrijp de bezorgdheid. Toen ik het gerucht hoorde en bijna onmiddellijk werd geconfronteerd met een zender die er een heel belangrijk punt van maakte in het Journaal – men maakt er niet altijd een belangrijk punt van als men betrokken partij is, maar deze keer wel –, begreep ik de bezorgdheid.

Het is hier al gezegd, maar ik herhaal dat als een distributeur een belangrijk aandeel neemt in een nationale zender, dat kan leiden tot enige ongerustheid bij andere spelers in de mediawereld.

Voor alle duidelijkheid: ik denk dat de distributeur waarvan sprake, vandaag al een aantal eigen zenders heeft waar geen haan naar kraait en waarvoor de problematiek zich blijkbaar niet stelt. Telenet heeft een eigen voetbalzender, heeft Studio 100 en exploiteert ook een aantal andere zenders. Daarmee zijn geen problemen, of ik zie er toch geen. Het is natuurlijk zo dat we, zoals de heer van Rouveroi heeft gezegd, regelmatig de hulp vragen van die grote distributeur, die een heel dominante positie heeft in de distributiemarkt. Wij vinden het maar normaal dat hij die hulp levert, maar als hij hulp levert aan een zender in moeilijkheden, dan komt de ongerustheid naar boven.

Als liberaal vind ik dat er garanties moeten zijn voor de neutrale behandeling van alle zenders. De neutrale behandeling moet gewaarborgd blijven en desnoods moeten wij daarvoor bijkomende decretale initiatieven nemen. Ik reik de meerderheid dus de hand – het begint een gewoonte te worden. Ik ben er geen groot voorstander van dat we ons als liberale fractie mengen in discussies tussen privébedrijven. Ik hou er ook niet van om telkens als er een discussie ontstaat tussen privébedrijven, we op dat moment snel-snel een decreet in elkaar steken om zo de ruzies tussen de partijen te beëindigen of om alles in goede banen te leiden. Dat is dus niet altijd de rol van de overheid, maar nu gaat het om een belangrijk principe, namelijk het garanderen van de neutrale behandeling van alle zenders.

Ik meen me te herinneren dat de grootste commerciële zender vandaag geen must-carrystatuut heeft, de openbare zender wel. VTM heeft die vandaag nog niet, maar ik meen te weten, minister, dat als het nodig zou blijken, de VRM een must-carrystatuut kan geven aan VTM omdat de zender beantwoordt aan alle normen voor het toekennen van zo'n statuut, zijnde nieuwsbulletins en ondertiteling voor doven en slechthorenden. Ik ben niet aan het pleiten om nu een must-carrystatuut te geven aan de commerciële zender, want zolang het niet nodig is, hoeft het ook niet, maar indien op een bepaald moment belangen in het gedrang komen en de neutraliteit niet gewaarborgd kan blijven, dan kan de VRM voorstellen aan de regering om een must-carrystatuut te geven aan de belangrijkste commerciële zender. Wij staan er dus niet negatief tegenover, we tonen aan dat het kan.

We moeten natuurlijk ook beseffen dat het gaat over mededingingsregels die moeten worden gerespecteerd. Als politici, politieke partijen en parlementairen hoeven we daar niet in tussen te komen, het is de mededingingsautoriteit die zal beslissen. Het is tegenwoordig in de mode dat politici alles moeten oplossen en alles moeten proberen te regelen, maar ik waarschuw

toch wel voor een vorm van reglementitis waarbij wij telkens opnieuw moeten tussenkomen. Er zijn regels en er is een mededingingsautoriteit. Laat die er, indien nodig, een uitspraak over doen en daaraan moeten we ons dan houden.

Het moet me ook van het hart dat hier met vrij grote passie wordt gesproken over de rol van de regulator die over alles moet oordelen, en dat ik hier de laatste vier jaar herhaaldelijk heb gepleit voor een versterking van de rol van de regulator, voor meer middelen voor de regulator en voor de onafhankelijkheid van de regulator, maar dat werd telkens weggelachen door de meerderheid, het was allemaal niet nodig. Ik hoor dezelfde partijen die het allemaal niet nodig vonden, vandaag pleiten voor het treffen van regels voor dit en regels voor dat. Het is simpel: in een goed medialandschap hebben we een sterke regulator nodig die onafhankelijk opereert en die onafhankelijke beslissingen kan nemen zonder inmenging van andere partijen. In deze discussie zou het wel eens nodig kunnen zijn dat de regulator effectief zijn onafhankelijke, sterke rol moet spelen.

Mijnheer Caron, het volgende moet me toch van het hart. U bent een pleiter voor nieuwe reglementen en nieuwe schotten. Ik heb duidelijk gezegd dat als het nodig is, we desnoods nieuwe initiatieven moeten nemen. Maar hier zitten pleiten voor een zuivere scheiding tussen distributeur, content en zo meer, dat is niet meer van deze tijd! U bent niet meer mee met uw tijd, mijnheer Caron, er komen andere zaken op ons af.

Op een bepaald moment zijn de zenders distributeur beginnen te spelen via het project Stieve – een heel goed initiatief trouwens, ik kan het alleen maar toejuichen. Stieve wordt nu gelanceerd, en u weet dat ik een groot fan ben. Het is een heel mooi product. Ik hoop dat het een succes wordt. Maar als u er natuurlijk voor pleit dat iedereen in zijn eigen kot moet blijven en dat er niets anders gebeurt, dan houdt u toch wel een enorm belangrijke evolutie in het medialandschap tegen.

We zijn tegen elke vorm van overgrote dominantie. De schrik voor de dominantie van één partij staat in schril contrast met de dominante rol die de openbare omroep in ons medialandschap heeft, maar daar wordt weinig over gezegd. Als liberaal heb ik hier al herhaaldelijk benadrukt dat er een vrije markt moet zijn, dat er geen machtsconcentratie mag zijn. De heer van Rouveroy heeft ook aangetoond dat er nog andere spelers op de mediemarkt zijn die ook een dominante positie innemen.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Voorzitter, dames en heren, ik maak even een korte reconstructie van wat voorafging. In 2011 werd SBS overgenomen door een consortium van Corelio, Waterman & Waterman en Sanoma, die samen op een gelijkwaardige basis, ieder 33 procent, in nv De Vijver stapten. De SBS-omroepen werden omgedoopt tot VIER en VIJF. De verwachtingen waren hoog, maar op korte termijn konden niet alle verwachtingen op het gebied van marktaandelen en advertentie-inkomsten meteen worden ingelost.

In augustus 2013 volgde er een financiële injectie van 21 miljoen euro. De bestaande aandeelhouders dragen elk 7 miljoen euro bij in de vorm van een achtergestelde lening, waardoor de onderlinge verhoudingen tussen de aandeelhouders dezelfde blijven. In november 2013 kreeg het dossier een nieuwe wending, toen bekend is geraakt dat Sanoma haar Belgische tak geheel of gedeeltelijk wenst af te stoten, inclusief de participatie in De Vijver.

In januari 2014 verschenen in de pers berichten dat De Vijver nieuwe financiële middelen zou willen aantrekken en duiken de geruchten op – want we behandelen hier een aantal vragen op basis van niet-bevestigde geruchten – dat Telenet, of het Amerikaanse moederbedrijf Liberty Global, interesse heeft in het verwerven van een participatie in De Vijver. We kunnen alles met elkaar bespreken, maar we moeten er toch rekening mee houden dat het om geruchten gaat, dat Sanoma en Telenet beursgenoteerde bedrijven zijn, dat er tot op vandaag geen enkele officiële mededeling van Telenet dienaangaande is en dat er tot nu

toe ook geen melding was aan de Financial Service and Market Authority (FSMA), de vroegere bankencommissie.

In het voorkomend geval dat Liberty Global/Telenet effectief interesse zou hebben in deze participatie, zijn er nog verschillende mogelijkheden. Daar hebben de sprekers ook al op gewezen. Ofwel gaat het louter om gesprekken over de overname van het deel van Sanoma, en dan kan Liberty/Telenet een minderheidsparticipatie van 33 procent verwerven, gelijkwaardig aan de participatie van de andere partners, en verwerft het bijgevolg samen met de andere partners de controle over De Vijver. Ofwel is er een overname in het deel van Sanoma en een bijkomende kapitaalinjectie, waarbij de aandeelhoudersverhoudingen wel zouden kunnen wijzigen en mogelijkwijze Liberty/Telenet daardoor alleen controlerend aandeelhouder zou kunnen worden. Maar dit zijn assumpties die wij wel kunnen bestuderen maar waar we op dit moment geen bevestiging van hebben. Ik heb met alle betrokkenen daarover contact opgenomen en alle betrokkenen hebben mij gezegd dat daarover geen definitieve beslissingen genomen zijn. We moeten het gesprek dus baseren op die assumpties.

Als Liberty/Telenet de controle over of een belangrijke participatie in De Vijver zou krijgen, zou dit in ieder geval een primeur zijn in Vlaanderen. Dat blijkt ook uit de reacties hier. Geen enkele dienstenverdelers/netwerkoperator/distributeur participeert vandaag in een opennetomroep. Dat is een belangrijke primeur, denk ik.

Als Liberty/Telenet VIER en VIJF zou controleren of er een aanzienlijke participatie in zou nemen, dan zou dit betekenen dat eenzelfde Amerikaans bedrijf de facto op dit moment het enige bedrijf is dat op de kabel aanwezig is in Vlaanderen, het grootste deel van de markt van de betaaltelevisie in Vlaanderen in handen heeft en tegelijk zou participeren in de twee huidige opennetomroepen, die nu beschouwd kunnen worden als een soort musthave/mustseeomroepen.

Dergelijk scenario leidt toch wel tot een erg grote concentratie in de media, waarbij ik vind dat we goed moeten waken over wat daarvan de gevolgen kunnen zijn voor de Vlaamse mediasector en vooral voor de mediagebruiker. Ik heb daarom gevraagd om een reactie. Ik heb mijn bezorgdheid geuit over een mogelijke toekomstige gelijke behandeling van de verschillende opennetzenders door één distributeur, over een mogelijke verschraving van het Vlaamse aanbod en over de kostprijs van tv-kijken bij een gelijkblijvend aanbod voor onze Vlaamse mediagebruikers. Het zou, evident, een slechte zaak zijn mochten de mensen in de toekomst meer moeten betalen om hetzelfde of minder te zien. Dat zijn de drie zorgen die ik publiekelijk heb uitgedrukt.

Bij een deelname of een controle van Telenet/Liberty in VIER en VIJF zouden zich grote wijzigingen kunnen voordoen op het gebied van de concentraties in het Vlaamse medialandschap. Dit doet toch wel vragen rijzen, ook bij verschillende collega's. Ik geef enkele voorbeelden van vragen die ik me daarbij stel.

Bestaat er geen gevaar voor cross-subsidiëring om zo een groter publiek voor de eigen omroepen aan te trekken? Bestaat er geen gevaar voor lage advertentieprijsen voor de eigen omroepen, gelet op de aankoopkracht van de groep Telenet/Liberty, waardoor andere omroepen in financiële moeilijkheden dreigen te geraken? Aangezien Liberty Global wereldwijd actief is, zou het geen interessantere prijzen kunnen negotiëren voor de pan-Europese aankoop van tv-content? Wat zijn de gevolgen van dit alles voor de andere actoren in het Vlaamse audiovisueel ecosysteem, zoals de andere private omroepen, de productiehuisen en de publieke omroep?

Uiteraard zouden gelijkaardige vragen worden gesteld wanneer een andere kapitaalkrachtige speler het Sanomadeel overneemt of de controle verwerft in De Vijver. Maar de positie van Telenet in ons bestel is toch vrij uniek. Vandaag bestaan er enkel nauwe banden tussen enerzijds het productiehuis Woestijnvis en de omroepen VIER en VIJF, en anderzijds tussen Telenet en de betaalzenders waarvan het eigenaar is, zoals Prime. Maar aangezien VIER en

VIJF gezien worden als musthavezenders, zou een deelname van Telenet/Liberty toch wel een grotere impact hebben.

Dat roept dan ook vragen op. Zou de belangrijkste distributeur aan concurrerende commerciële omroepen de toegang tot haar distributieplatform en dus de kijker mogelijk kunnen bemoeilijken of de kijker kunnen verleiden? Zou de grootste dienstenverdelers het voor concurrerende dienstenverdelers onmogelijk kunnen maken om VIER en VIJF uit te zenden, waardoor hun aanbod minder aantrekkelijk wordt? Mocht een distributeur informatie over kijkgedrag delen met zijn opennetzenders, zou dit dan een concurrentieel voordeel kunnen opleveren? Wat is de mogelijke impact op samenwerkingsverbanden tussen publieke en private opennetomroepen zoals die nu bestaan, bijvoorbeeld Stiekie of het Media Innovatie Centrum (MiX)? Wat is de impact van de link die zou ontstaan tussen Telenet/Liberty en Corelio, en alle andere activiteiten van deze mediagroep, waaronder ook print en radio?

Dat zijn heel wat vragen waarover het zeker de moeite waard is om van gedachten te wisselen. Maar opnieuw, het is belangrijk om een goede en stevige basis te hebben vooraleer we ons in het debat gooien. Vandaar mijn vraag aan de VRM.

De algemene kamer van de VRM heeft de decretale opdracht om de concentraties in de Vlaamse mediasector in kaart te brengen op basis van artikel 218, paragraaf 2, ten achtste, van het Mediadecreet. Daartoe brengt de regulator jaarlijks een rapport uit onder de titel 'Mediaconcentratie in Vlaanderen'. De vraag die ik gesteld heb aan de VRM, hoort perfect thuis binnen die opdracht.

Ik heb aan de algemene kamer van de VRM per brief gevraagd om een nota op te stellen die aangeeft wat een eventuele participatie van Liberty Global/Telenet in VIER en VIJF als gevolg zou kunnen hebben voor de concentraties binnen de mediasector in Vlaanderen. Het gaat met andere woorden om een soort update van de relevante secties van het jaarlijkse VRM-rapport 'Mediaconcentratie in Vlaanderen' bij zo'n mogelijk scenario, inclusief een update van de conclusies. Ik heb gevraagd of het mogelijk is me dit rapport te bezorgen tegen 31 januari 2014.

Eén van de taken van de VRM is het in kaart brengen van die concentraties. In het Mediadecreet is bovendien bepaald dat de VRM bijzondere opdrachten uitoefent die de Vlaamse Regering, indien nodig, kan toevertrouwen aan de algemene kamer, voor zover ze betrekking hebben op de taken die vermeld zijn in artikel 218, paragraaf 2.

Artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2009 bepaalt dat elk lid van de Vlaamse Regering de gedelegeerde beslissingsbevoegdheden uitoefent in de aangelegenheden die hem of haar zijn toegewezen.

Het samenlezen van die artikelen geeft me absoluut de bevoegdheid om de vragen te stellen die ik gesteld heb. De vraag past ook volstrekt binnen het kader van de VRM, waarbij de VRM op een onafhankelijke wijze, dit wil ik benadrukken, de update van haar eigen rapport zal maken, gebaseerd op de assumptie dat een dergelijk scenario zich zou voltrekken. Ik dacht dat ik dat moest doen en dat het het debat hier ten goede zal komen indien wij daarover kunnen beschikken.

Dan zijn er andere juridische vragen gesteld van wat er mogelijk is, wat er kan en wat er mag. Het huidige Mediadecreet voorziet volgens mij niet in bepalingen die zouden kunnen verhinderen dat een dienstenverdelers of netwerkoperator aan een particuliere televisieomroeporganisatie zou deelnemen. Ook op Europees niveau is dat bij mijn weten niet het geval. In het Mediadecreet staan er wel voorwaarden om een particuliere televisieomroeporganisatie te exploiteren, onder meer dat het maatschappelijk doel van de privaatrechtelijke rechtspersoon bestaat in het aanbieden van lineaire televisiediensten. Het Mediadecreet laat ook toe dat ze andere activiteiten kunnen verrichten die daarbij aansluiten.

Voor de dienstenverdelers bestaan volgens mij geen bepalingen in het Mediadecreet met betrekking tot het maatschappelijk doel van de dienstenverdelers. Op basis van het Vlaamse Mediadecreet is het nu niet verboden dat een dienstenverdelers participeert in een opennettelevisieomroeporganisatie. Het nemen van een participatie met of zonder controlerechten, de fusie of het samengaan van bedrijven, is in de eerste plaats dan ook een materie van mededingingsrechtelijke aard.

Over de toelaatbaarheid van eventuele concentraties zal de Belgische Mededingingsautoriteit zich moeten uitspreken. De Mededingingsautoriteit kan ofwel transacties verbieden, ofwel zonder meer toestaan, ofwel toestaan onder voorwaarden. De Mededingingsautoriteit moet zich in principe uitspreken veertig dagen na de aanmelding van het dossier, maar de Raad kan ook bijkomend onderzoek vragen. Dan kan de termijn worden verlengd.

De Mededingingsautoriteit gaat de vooropgestelde participatie, samenwerking of fusie onderzoeken en in de eerste plaats de markten afbakenen. Daarna wordt een economische analyse gemaakt van de situatie, waarna de Mededingingsautoriteit nagaat of er een mededingingsbelemmerende machtsconcentratie ontstaat op de desbetreffende markten. Indien dit het geval is, kan de Mededingingsautoriteit, zoals gesteld, de participatie, samenwerking of fusie verbieden, ofwel voorwaarden opleggen ofwel goedkeuren.

In 2003 bijvoorbeeld heeft Telenet Canal+ overgenomen. Dit werd destijds ook voorgelegd aan de Raad voor de Mededinging. De Raad voor de Mededinging heeft in zijn beslissing van 12 november 2003 aan deze overname enkele voorwaarden verbonden, waarvan sommige beperkt waren in de tijd.

Daarnaast moeten over de toelaatbaarheid van eventuele concentraties gebeurlijk Europese instanties zoals de Commissie zich buigen – en dit in functie van onder andere de omzet van de betrokken partijen. Indien Liberty Global wil participeren, lijkt deze kwestie een Europese dimensie te krijgen.

De administratie Cultuur, Jeugd en Media heeft op mijn vraag inmiddels ook een beperkt onderzoek gevoerd naar de situatie in onze buurlanden en -regio's. Er werd geen regelgeving gevonden die een dienstenverdelers of netwerkopérateur het verbod oplegt of beperkingen oplegt inzake het oprichten van nieuwe, het overnemen van bestaande of het participeren in bestaande televisieomroeporganisaties. De gebenchmarkte landen en regio's zijn de Franse Gemeenschap, Nederland, Frankrijk, Duitsland en het Verenigd Koninkrijk.

Netwerkopérateurs/dienstenverdelers bieden op die manier wel themakanalen aan met premium content, zoals films en sport, maar in de onderzochte landen werd nergens een voorbeeld gevonden van een netwerkopérateur/dienstenverdelers die eigenaar of mede-eigenaar is van een generalistische televisieomroeporganisatie die in het basispakket zit, een zogenaamde opennetzender. Dat heeft men dus in die landen ook niet gevonden.

Ik heb al geschetst dat indien deze participatie zou verdergaan, dit gevolgen zou kunnen hebben. Zonder ons te focussen op het concrete dossier dat in de pers is gekomen en waarvan we de ins en outs niet kennen, denk ik toch dat het nuttig en nodig is om grondig te analyseren hoe en of we in onze mediaregelgeving in Vlaanderen in de toekomst meer waarborgen kunnen inbouwen als garantie op pluriformiteit en diversiteit van de media in Vlaanderen, en of we in die context initiatieven moeten en kunnen nemen om concentratiebewegingen te vermijden die al te onevenwichtige machtsverhoudingen mogelijk zouden maken. We moeten hierbij echter altijd goed voor ogen houden dat er ook steeds een EU-dimensie is.

Een interessante piste om na te denken over concentratie is dat we ons in de toekomst bij het beoordelen van een participatie of het opzetten van samenwerkingsverbanden of fusies niet enkel zouden baseren op economische beginselen, maar ook op beginselen van onafhankelijkheid, pluriformiteit en diversiteit, wanneer deze fusies of samenwerkingsverbanden betrekking hebben op media.

Ik overloop nu verschillende denkpistes die ik graag met jullie wil toetsen. Die conclusie kwam ook naar voren uit eerdere studies op Europees niveau, bijvoorbeeld die in opdracht van de Europese Commissie eind januari 2013, toen werd gesteld: “European and national competition authorities should take into account the specific value of media pluralism in the enforcement of competition rules.” Concreet kunnen en moeten verschillende concrete pistes verder onderzocht worden, en ook iedere keer de EU-dimensie daarvan. Ik wil er een aantal naar voren brengen, zonder er meteen een duiding of een persoonlijke appreciatie aan te geven.

Er is om te beginnen een ingreep mogelijk in het aandeelhouderschap van al dan niet bepaalde soorten particuliere televisieomroeporganisaties. Er zijn veel scenario's denkbaar van hoe men kan ingrijpen: van een absoluut verbod van deelname tussen omroeporganisatie, dienstenverdelers en netwerkopérateur, over een beperking van een participatie in het kapitaal, tot een beperking in het aantal participaties.

Een andere mogelijkheid bestaat erin om bepaalde omroepen met een bepaald marktaandeel een must-offerverplichting op te leggen, als tegenhanger van de must-carry die op bepaalde dienstenverdelers rust. Deze verplichting zou dan inhouden dat bepaalde omroepen verplicht worden om hun omroepsignaal ook aan te bieden aan alternatieve operatoren die hierom vragen. De Raad van Europa heeft in 2007 hierover een aanbeveling uitgevaardigd. De must-offer werd ingeschreven in de wetgeving van bepaalde lidstaten, maar is vooral het gevolg van de toepassing van het mededingingsrecht in specifieke gevallen, waarbij zowel de Europese Commissie als de mededingingsautoriteiten van de lidstaten dergelijke must-offerverplichtingen opgelegd hebben bij fusies tussen netwerkopérateurs onderling, tussen omroepen onderling en tussen netwerkopérateurs en omroepen. Vaak was dit ingegeven om te verhinderen dat bepaalde omroepen nog exclusief op één platform zouden kunnen worden bekeken. Het grote verschil met must-carry is dat hier geen sprake is van een verplichting die op de dienstenverdelers rust, maar van een verplichting die op de omroep rust.

Door de must-carryverplichtingen voor dienstenverdelers uit te breiden, wordt in de praktijk een groter minimaal basisaanbod in open net gecreëerd. Men zou kunnen overwegen de must-carry te verbinden aan de omroeporganisaties die een bepaald percentage van de zendtijd besteden aan bijvoorbeeld Nederlandstalige producties – wat een concrete invulling zou betekenen van artikel 186, paragraaf 2. Als we die piste willen onderzoeken, moeten we ons ook hier bewust zijn van mogelijke restricties die Europa zou kunnen opleggen.

Artikel 192, ten derde, van het Mediadecreet bepaalt welke maatregelen de VRM kan opleggen aan ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht op een eerste specifieke markt – in dit specifieke geval zou dat dan de markt van de televisieomroep zijn – en een nauw verwante tweede markt – in dit voorbeeld zou dat dan de markt van het leveren van omroepdiensten zijn. De vraag rijst in welke mate dit artikel nu van toepassing is in een case waarbij de eerste markt de markt van de televisieomroep zou zijn, en de tweede markt de markt van het leveren van omroepdiensten.

Artikel 192, ten derde, van het Vlaamse Mediadecreet is tot stand gekomen in het kader van de omzetting van het Europese Telecom Framework. Het lijkt in dat verband niet onmiddellijk en onvoorwaardelijk toepasbaar op de nu voorliggende case omdat het Europese Telecom Framework niet eenduidig interpreteerbaar is. Maar in welke mate artikel 192, ten derde, voor de VRM een hefboom zou kunnen zijn om regulerend op te treden, moet het voorwerp uitmaken van een grondige juridische analyse.

Er zou kunnen worden voorzien in een versterking van de samenwerking tussen de VRM en de Belgische Mededingingsautoriteit: nu reeds bepaalt het Vlaamse Mediadecreet dat de VRM samenwerkt met de mededingingsautoriteit bij het vervullen van de opdrachten van deel IV en V van het Mediadecreet: de sectorspecifieke regulering van dienstenverdelers en de regeling/regulering van de netwerken. Gezien de beperkte bevoegdheid van de VRM inzake mediaconcentratie – de facto het in kaart brengen van die concentraties – en gezien de

federale mededingingsbevoegdheid, zou een samenwerking tussen beide misschien wenselijk kunnen zijn. Een van die pistes is bijvoorbeeld het advies van de regulator inwinnen wanneer de Belgische Mededingingsautoriteit zich uitspreekt over mediafusies en concentraties, al dan niet naar aanleiding van een klacht. Maar uiteraard kan dit enkel mits een aanpassing van de federale wetgeving, die mededinging en de mededingingsautoriteit regelt.

Alle concrete invullingen zijn onder voorbehoud. Er moet absoluut een grondige juridische analyse gebeuren. We moeten steeds bekijken wat de bewegingsruimte is en hoe het zich inpast in het Europese reglementaire kader. We moeten analyseren welke zorgen of belangen wij als algemeen belang en vanuit de overheid willen dienen. We moeten niet over één nacht ijs gaan. We bevinden ons nog steeds in de assumptiefase. We hebben van de partners nog geen duidelijkheid gekregen.

Ik heb getracht op basis van de gestelde vragen een denkkader te schetsen op basis waarvan we het debat hier kunnen voeren. Tegelijkertijd moeten we, los van dit concreet dossier, over ons bestaand en goed werkend Vlaams audiovisueel ecosysteem waken. Dit is, zeker in een kleine markt en taal- en cultuurgemeenschap, op broze evenwichten gebaseerd. Dit mag niet in het gedrang worden gebracht.

Een grondige analyse van de stappen die we in de toekomst eventueel kunnen zetten, lijkt me aan de orde. Dit debat is zeker en vast op zijn plaats. Wat mij betreft, gaat het om een verantwoordelijkheid die we allemaal delen. Ik heb in elk geval de nodige initiatieven genomen om het nodige materiaal aan te leveren. Het gaat dan in eerste instantie om wat op korte termijn kan gebeuren. Andere, meer verregaande analyses kunnen zeker ook nog tot stand worden gebracht.

De voorzitter: Ik wil iedereen erop wijzen dat de spreektijd tijdens de replieken twee minuten bedraagt. Iedereen heeft daarstraks ruim de tijd gekregen.

De heer Wilfried Vandaele: Nu is de voorzitter streng. Geef mij de oude voorzitter maar terug. Toen we begonnen, vond ik het een verademing. Het was eens iets anders. Ik heb me vergist. *(Opmerkingen)*

Hij heeft zijn partijgenoten een half uur laten babbelen. We hebben heel lang naar de heer Tommelein moeten luisteren. Ik vond het al vreemd dat hij de heer van Rouveroi niet vertrouwde. Hij moest het hele verhaal nog eens herhalen. *(Rumoer)*

De heer Tommelein is tegen regeltjes, maar pleit voor een must-carry voor de commerciële omroep VTM. *(Opmerkingen)*

Iedereen heeft vandaag weer eens gelijk. Volgens sommigen moet de politiek zich niet in de bedrijfsvoering mengen. We moeten ze laten doen wat ze willen. Dat klopt, maar tegelijkertijd blijft het onze opdracht als Vlaams Parlement op het publieke belang toe te zien. We moeten het evenwichtig medialandschap bewaken. Dat is onze taak.

Minister, aan de door ons geformuleerde bezorgdheden hebt u er nog een aantal toegevoegd. Ik heb gemerkt dat u niet over één nacht ijs bent gegaan. U hebt een heel exposé gebracht, bijna zo lang als dat van de heer Tommelein. Hoe dan ook moeten wij, vanuit het Vlaams Parlement, en u, vanuit de Vlaamse Regering, dit dossier op de voet blijven volgen.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Er zijn hier heel wat vragen gesteld. Dat is altijd boeiend. We gaan hier proactief te werk. De belangrijkste vraag kwam eigenlijk pas aan het einde van het antwoord van de minister aan bod. Het gaat dan om de zorg voor het algemeen belang en voor een evenwichtig landschap.

Ik wil het hier wel over hebben, maar eigenlijk vind ik het vreemd dat iedereen aan de realiteit voorbijgaat. Als we het enkel over het televisielandschap hebben, houdt de realiteit in dat iedereen angst heeft voor een verstoord evenwicht. Het televisielandschap is momenteel

in handen van twee groepen, die samen 70 procent van de markt bezitten. De VRT is de grootste speler. De openbare omroep heeft 42 procent van de markt in handen. Dit is geen privébedrijf. De andere speler is de VMMA, een privaat bedrijf dat na overname van Vitaya en dergelijke 28 procent van de markt in handen heeft.

We praten hier over onze angst dat het evenwicht zal worden verstoord. Het gaat echter om een televisiezender die te veel heeft geïnvesteerd en die nu geld nodig heeft. Het marktaandeel bedraagt 11 procent. Ik vraag me af wie hier angst voor heeft. Een tijdje geleden was iedereen in dit huis blij met de intrede van Sanoma, nochtans een buitenlandse groep. Het landschap zou worden hertekend. Dat is niet gebeurd. De investeringen in VIER en in VIJF zijn meer dan ooit sinds de overname gestegen. Dit heeft niet in een groter marktaandeel geresulteerd.

Ik ben op dat vlak heel realistisch. Hoeveel miljoenen euro's moet in die zenders worden gepompt om er plots een bedreiging van ons televisielandschap van te maken? Die zenders moeten dan immers een landschap verstoren waarin twee spelers 70 procent bezitten. Dat is de vraag. *(Opmerkingen)*

Dit staat los van de distributie. Uiteindelijk moeten we ons de vraag stellen welk belang Telenet of Liberty Global hierbij heeft. Dit is een vestzak-broekzakoperatie. Momenteel krijgen die zenders kabelrechten, die door Telenet worden betaald. Wat zal er dan gebeuren? Zullen die zenders geen of net meer kabelrechten krijgen? Pas in dat geval kunnen we het over een verstoring hebben. Op dat ogenblik zouden we ons echter in een verder stadium bevinden.

De politiek kan een keuze maken. Als het Telenet niet wordt, zullen we dan misschien kiezen voor het grote CLT, dat in Europa meer dan vijftig zenders bezit? We kennen de programmatie van CLT of van RTL. Die bedrijven investeren niet, zoals Telenet doet, in de Vlaamse markt.

Er is hier het beeld geschetst dat dit allemaal gevaarlijk is. Ik wil niet op de feiten vooruitlopen. We moeten dit zeer omzichtig aanpakken. We moeten de markt zich even laten positioneren. We zullen wel zien wat er uit de bus komt. Voor hetzelfde geld springt de deal nog af. 'It ain't over till the fat lady sings.' Het is altijd hetzelfde. Ook wat dit betreft, denk ik niet dat we hierover moeten debatteren.

Minister Ingrid Lieten: Mijnheer Verstrepen, ik heb die vraag hier niet gesteld. U hebt die vraag zelf gesteld.

De heer Jurgen Verstrepen: Natuurlijk heb ik die vraag gesteld. Ik heb ook vermeld waarom ik die vraag heb gesteld. Mag het? Ja. Zit SBS in moeilijke papieren? Ja. Heeft SBS geld nodig? Heeft Telenet veel geld? Ja. Wil Telenet participeren? Ja. Dat is het verhaal. Moeten wij daar nu voor of tegen zijn?

We moeten dit voorzichtig bekijken. Ik heb goed geluisterd. Volgens mij zullen de eventuele grote plannen om tot aanpassingen over te gaan, niet meer voor deze legislatuur zijn.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Mijn vraag om uitleg is niet door enige angst ingegeven. Ik ga door het leven met het motto 'Nec spe, nec metu'. Ik trek trouwens met dat motto naar de volgende verkiezingen.

Minister, ik heb heel aandachtig naar uw antwoord geluisterd. Ik wil echter een bijkomende vraag stellen. De VRM heeft de decretale opdracht over de mediaconcentratie te rapporteren. Indien ik me niet vergis, moet de VRM aan het Vlaams Parlement rapporteren. Ik hoop dat ik er dan ook van mag uitgaan dat het antwoord van 31 januari 2014 aan het Vlaams Parlement zal worden bezorgd.

Wat ik met u deel, is dat we allebei liefhebbers zijn van het televisielandschap in Vlaanderen. Op dit moment valt er veel van eigen makelij te zien. Op dat vlak onderscheiden we ons van de rest van Europa en zelfs van de rest van de wereld. Als politici moeten we pogen dit zo lang mogelijk in stand te houden. Dit geldt ook voor de sector zelf.

Ik heb al uw denksporen gehoord. Ik zou toch een paar verwijten willen maken. U zat toen nog bij De Lijn. U had toen waarschijnlijk een rustiger leven dan nu. Tijdens de vorige legislatuur is hier heel wat goedgekeurd. We stellen ook nu nog veel regelgeving op. Dat slaat niet enkel op de media. We voeren veranderingen en nog meer veranderingen door zonder hier een langetermijnvisie aan te verbinden.

In maart 2009 zijn grote veranderingen aan het Mediadecreet aangebracht. Ik kan enkel vaststellen dat de oorspronkelijke auteur van het Minidecreet en het Maxidecreet zo veel jaren geleden misschien meer toekomstvisie had dan hem wordt toegekend. Ik beweer niet dat die decreten alles hadden kunnen tegenhouden. We hebben het in 2009 echter eigenlijk gemakkelijker gemaakt om in dergelijke situaties terecht te komen. Ik richt dit verwijt niet tot de huidige commissieleden, de meesten waren toen geen lid van deze commissie. Dit geldt wel voor de heer Caron. Hij was hier toen wel. Die veranderingen zijn een spijtige zaak geweest.

Minister, wat me het meeste ergert, is dat u een ophijsting hebt gegeven van pistes. Elke keer eindigde uw piste met: “We moeten dan wel uitzoeken wat er mogelijk is met Europa.” Europa is zo in onze samenleving binnengedrongen en zo veelzeggend geworden dat we zelfs zaken die heel specifiek Vlaams zijn, niet meer zelf kunnen regelen. Ik herinner me het oude EG-verdrag, later kwam het Verdrag van Maastricht, dan het Verdrag van Lissabon, en het is altijd maar erger geworden. Laat die televisiezenders culturele producten aan de man brengen, en laat dat in de filosofie van Europa nu net iets zijn dat het voorwerp moest uitmaken van subsidiariteit. Daar gingen de lidstaten zelf over beslissen.

Minister, zelfs over de omroepen en de producten die worden gebracht, beslissen we al lang niet meer zelf. Het verbaast me dat iemand van de partij van mister Europe himself – de heer Verhofstadt, die zegt dat er nog meer Europa moet komen, dat Europa nog groter moet worden en nog meer bevoegdheden moet krijgen – komt vragen dat we nagaan of we VTM een must-carrystatuut kunnen geven.

Collega's, veel legislaturen geleden hebben we de Europese regelgeving ter zake geïmplementeerd in onze Vlaamse regelgeving en hebben we het op instigatie van Europa zo goed als onmogelijk gemaakt om aan zenders nog must-carrystatuten te geven. Enkel de openbare omroepen vallen daar een beetje onder, maar voor de rest is het zo goed als onmogelijk. Dan hoor ik iemand van de liberale partij daarvoor pleiten, terwijl iemand van diezelfde partij nog meer Europa wil. Wij lopen hier nu vast op Europese regelgeving.

Minister, u zegt dat u het allemaal zult laten onderzoeken – dat is maar goed ook – maar alle pistes die u hebt opgelijst, botsen op het Europees verdrag. We zullen daar heel veel moeite mee hebben. Om zelf nog enigszins iets te kunnen bepalen, moeten we onze hoop stellen op de Europese Commissie. In godsnaam, minister, daar zal echt niet veel van komen. Ik betreur dit verschrikkelijk. Europa moet dringend worden afgeslankt.

De voorzitter: De heer De Coene heeft het woord.

De heer Philippe De Coene: Minister, ik vraag en suggereer dat we de bevindingen – het resultaat van de vraag die u hebt gesteld – in deze commissie even onder ogen nemen. Dat is niet onbelangrijk.

Ik heb met veel aandacht geluisterd naar de collega's. Men zegt dat een onderneming zich inkoopt in een onderneming. Ik zou zeggen: so far, so good. Maar dit is geen gewone situatie. Dit is een unieke situatie, waarbij een bedrijf dat producten verdeelt, zichzelf verdeelt. De

vraag is wat daarvan het effect is op de andere producten die het verdeelt. Dat is helemaal niet zo onschuldig.

Ten tweede is die verdeler ook omroeper. En dus is de vraag wat de relatie is van die omroep, wat het effect is op de distributie door anderen dan de eigen distributeur die men is. Het werkt dus in twee richtingen. Het is dus nog niet zo'n dwaze suggestie te zeggen dat je naast 'must carry' eens zou kunnen nadenken over 'must offer'. Misschien moeten we daar werk van maken, zelfs proactief. Wat vandaag niet het geval is, kan dat morgen wel zijn.

Daarover, mijnheer Wienen, ben ik wat minder pessimistisch dan u. Ik zal daar geen Latijnse spreken voor bovenhalen, maar ik voel me wel een beetje gerustgesteld door Europa omdat je in een Europa, waarin je de markt correct wil laten spelen, moet vermijden dat er dominanties zijn, hetzij horizontaal, hetzij door verticale integratie, en ervoor zorgen dat iedereen aan bod kan komen met gelijke kansen op die markt. Precies Europa garandeert dat.

De man die dat destijds allemaal mogelijk heeft gemaakt, is de man die het vierde directoraat-generaal van de Europese Commissie (DG4) leidde, wijlen Karel Van Miert. Hij heeft ervoor gezorgd, ook in de audiovisuele wereld, dat iedereen die initiatief neemt en onderneemt in Europa met gelijke wapens op die markt kan komen. Dat is bijzonder belangrijk. Je kunt wel zeggen: there is no such thing as a free lunch, maar wat ik ook nog nooit heb gezien, is een zichzelf regulerende markt. We hebben daar de voorbije jaren tal van voorbeelden van gezien en we zijn dat nog aan het betalen, die zogezegd zichzelf regulerende markt. Dan ben ik gerustgesteld dat een competitieautoriteit in Europa daarop kan toezien. Dat is trouwens niet alleen in Europa zo. Ik neem aan dat dat ook voorwerp zal uitmaken van onderzoek, als het zover mocht komen, eventueel van rechtgevend werk door onze eigen mededingingsautoriteit.

Laat ons afwachten wat die demarches opbrengen. We moeten voorzichtig zijn, want het zou kunnen dat we dingen willen doen die Europees niet kunnen worden gelegitimeerd. Het is trouwens ook niet waar dat je als gemeenschap of lidstaat geen grip zou hebben op het audiovisuele, omdat de zogenaamde culturele paragraaf je toelaat dingen te doen die verder gaan dan het pure markteconomische denken. Het is een combinatie van de twee. Het is net de Europese Commissie die in een recente aanbeveling heeft gezegd: indien je je markt organiseert, zeker inzake media, hou dan niet alleen rekening met pure economische gegevens, maar ook met pluralisme en mediaconcentratie in die markt.

Het is dus Europa zelf dat zegt dat je verder moet denken. Dat is een heel recente aanbeveling van de Europese Commissie in haar studiewerk. Ik zou wat dat betreft niets vrezen.

De voorzitter: De heer van Rouveroy heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroy: Minister, ik heb met veel aandacht geluisterd naar uw uitgebreid en interessant antwoord. Misschien is het ook dankzij het feit dat de aanleiding een gerucht was, dat u een heel breed gamma aan mogelijkheden hebt kunnen schetsen. U bent er ook omstandig op ingegaan. Ik ben van plan om het verslag van de secretaris reikhalzend in te wachten, en het dan allemaal eens na te lezen.

Op basis daarvan kunnen we dan na 31 januari – wanneer de analyse van de VRM beschikbaar is en wanneer we weten welke hypothese werkelijkheid wordt – daarover met u verder van gedachten wisselen.

Mijnheer Vandaele, probeert u niet te stoken tussen de heer Caron en mezelf: wij zijn vrienden, ondanks het feit dat we niet tot dezelfde provincie behoren.

De heer Philippe De Coene: Misschien bent u vrienden precies omdat u niet in dezelfde provincie woont. *(Gelach)*

De heer Sas van Rouveroy: Voorts wil ik zeggen dat ik sinds oktober 2013 in deze commissie zetel, maar ik zou mij nog steeds geen specialist media durven te noemen:

daarvoor is de materie te ingewikkeld. Ik probeer mij de materie in versneld tempo eigen te maken, maar in afwachting is de heer Tommelein onze mediaspecialist.

De heer Bart Caron: Mijnheer Wienen, de lijfspreuk van Filips II staat op het belfort van Aalst: ‘Zonder hoop en zonder vrees.’ Zo bent u.

Minister, collega's, wij vertegenwoordigen hier de aandeelhouders: de kijkers, de Vlamingen. Het medialandschap is rijk, maar het is ook fragiel, wegens de beperkte schaalgrootte van onze cultuurgemeenschap. Men mag er ook Nederland nog bijrekenen. In de krant kan men lezen dat een bepaalde distributeur ook ambities heeft om in Nederland een bedrijf op te richten. Ook op het niveau van de Benelux zijn nog ontwikkelingen mogelijk, en dat kan allemaal nog veel verder gaan dan wat we vandaag meemaken.

Misschien komt het bij u vreemd over, maar ik pleit ervoor om de markt zo vrij en open mogelijk te houden. Ik viseer helemaal niet één bepaalde distributeur: Telenet, Liberty Global of Belgacom. Mijn vrienden van Open Vld hebben het weleens over de sterke positie van de openbare omroep. Het is een terecht aandachtspunt. Maar de Vlaamse content – gemaakt door ondernemers en mediabedrijven van bij ons – is erg belangrijk. Wij mogen geen uitverkoop van onze eigen culturele productie toestaan. Tegenwoordig halen wij internationale prijzen met film en tv-producties. Onze content staat op een hoog niveau, wij mogen die niet uitverkopen.

Minister, ik dank u voor het antwoord. Ik zal het nalezen. Het bevat heel wat mogelijkheden om snel of traag, naargelang de noodzaak, maar zeker niet overhaast regelgevend op te treden wanneer het moet om de principes die ik namens mijn fractie heb uiteengezet te realiseren.

De heer Veli Yüksel: Voorzitter, minister, collega's, ik begin met de vraag die ik al heb gesteld: hebt u inmiddels al gepraat met de mensen van Telenet, na het contact dat de minister-president met hen in Davos had?

Ik heb ook enkele opmerkingen. In dit geval kunnen wij niet de ongebreidelde markteconomische principes toepassen, maar ook overheidsbeperkingen kunnen niet. De economische situatie evolueert. Vorig jaar hebben we hier het Signaalintegriteitsdecreet goedgekeurd, ook om VIER en VIJF zuurstof te geven. Uit uw antwoord blijkt duidelijk dat de mededingingsautoriteit en de Europese Commissie dé instanties zijn om zich eventueel over de zaak uit te spreken. De Europese Commissie zal niet enkel kijken naar de economische gevolgen van een overname, maar ook naar de gevolgen voor de diversiteit en de pluriformiteit in het medialandschap.

U somde een lijst aan decretale initiatieven op. Ik denk dat het het Vlaams Parlement toekomt om na te gaan wat juridisch mogelijk is en wat politiek wenselijk is. Dat is dé vraag die wij moeten beantwoorden. Ik hoop vooral dat we niet stringent moeten optreden. We moeten ruimte geven aan een bedrijf dat in Vlaanderen heel wat heeft geïnvesteerd en de bedoeling heeft om nog te investeren. We kunnen dat niet negeren. Kiezen we ervoor om grote, internationale spelers op de Vlaamse markt toe te laten? Is dat een betere optie?

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Voorzitter, ik ben ontroerd door de vele blijken van vriendschap, zelfs met de heer Vandaele ben ik nog bevriend, hoewel ik mijn vriend moet vragen om mij in het vervolg juist te citeren.

Ik heb heel duidelijk gezegd dat wij maar in bepaalde situaties eventueel zouden kunnen overwegen om bepaalde zaken te doen. Ik hoop dan wel dat de vele ‘vrienden’ in de commissie, van gelijk welke overtuiging, beseffen dat als er iets moet gebeuren, dat niet moet worden gedaan vanuit een partijpolitieke profilering, maar dat het een zo breed mogelijk draagvlak in dit Vlaams Parlement moet hebben. Als er iets moet gebeuren, zal het niet meer voor deze legislatuur zijn, maar voor de volgende. Op zich ben ik geen vragende partij, want hoe minder decreten, hoe liever.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Mijnheer Yüksel, ikzelf en mijn kabinet hebben uiteraard voortdurend contacten met de verschillende spelers. Zowel voor Davos als na Davos zullen er contacten zijn. Ik zal in mijn volgende contacten de briefing meenemen die ik ongetwijfeld zal krijgen van de minister-president over wat hij heeft besproken.

Ik zou reclame willen maken voor een staten-generaal op 17 februari over de positionering van het medialandschap waar alle kopstukken van de verschillende mediahuizen participeren en waar dit soort thema's zal worden aangekaart en ons misschien bijkomende inzichten zal brengen. Er is een uitnodiging verstuurd naar alle commissieleden.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, u bent in uw antwoord vrij ver gegaan. U hebt ook over de eigen producties gesproken, terwijl die niet meteen in het vizier komen.

De heer De Coene heeft gelijk dat de grote principes van de cultuurparagraaf uit het Verdrag van Maastricht nog altijd overeind blijven. Het Verdrag van Amsterdam en het Verdrag van Lissabon hebben ze eigenlijk herbevestigd. Minister, het komt er dus op aan ze te gebruiken en de kapstokjes die er zijn, te gebruiken ten voordele van de eigen producties, de eigen cultuur en de eigen audiovisuele producties.

Mijnheer Tommelein, het spijt me dan wel dat Open Vld op dat gebied geen bondgenoot is. Toen we hier bijna kamerbreed een resolutie hebben goedgekeurd om te vragen dat de cultuurparagraaf – de exception culturelle zoals het in het Engels heet – die in de Europese Unie gangbaar is, ook zou worden meegenomen in de vrijhandelsakkoorden en de onderhandelingen tussen de Verenigde Staten en Europa, heeft Open Vld de resolutie niet mee willen ondertekenen. Dat is wel jammer. De heer Tommelein pleit er nu voor om het samen te doen en niet vanuit partijpolitiek oogpunt, en dan is hij aan zet.

Mijnheer Wienen, u haalt hier Latijnse spreuken boven om te zeggen dat u nog niet wanhopig bent over de verkiezingen. Ik verwijs naar 'Het Fregatschip Johanna Maria' waar op de boeg stond 'Nil desperandum est', nooit wanhopen.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Zowel de heer Vandaele als de heer De Coene hebben gezegd dat de cultuurparagraaf nog bestaat en dat we er niet omheen kunnen. Trouwens, mijn fractie heeft de resolutie over het vrijhandelsakkoord met de Verenigde Staten ook goedgekeurd. Om een of andere reden heeft men mij niet gevraagd om te tekenen, maar dat zal misschien een vergetelheid zijn geweest.

Mijnheer De Coene, ik hoop dat ik ooit nog eens met u een serieus debat kan voeren over het Europa en de Europese Unie van vandaag, want dat zal een boeiend debat zijn. Ik zeg dat de cultuurparagraaf op dit moment wel overroepen is en ook wat je ermee kunt doen. U hebt mijn professor Europese Integratie aan de universiteit, Karel Van Miert, aangehaald. Ik denk dat we het erover eens kunnen zijn dat Karel Van Miert, Europa en de Europese Unie zoals ze nu zijn, geen warm hart zou toedragen.

De voorzitter: De heer De Coene heeft het woord.

De heer Philippe De Coene: Stel dat het zou doorgaan – en we zitten in een redenering van als-dan –, moeten we eens goed nadenken wat het effect is op de regeling die we hier hebben goedgekeurd, namelijk de investeringsregeling voor zenders. Dat wil dus eigenlijk zeggen dat je jezelf ondersteunt. Minister, als ik een suggestie mag doen: zet u nog even schrap bij de uitvoeringsbesluiten. Het is nog zo dwaas niet om inderdaad te zeggen: zou je dit niet doen via het Mediafonds, want anders ben je vooral in jezelf aan het investeren? Volgens mij heeft de ene demarche veel met de andere te maken.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de plannen van Telenet inzake het nieuwe voetbalcontract - 801 (2013-2014)

Vraag om uitleg van de heer Philippe De Coene tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de verkoop van tv-voetbalrechten - 804 (2013-2014)

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, we hebben vernomen dat Telenet plannen heeft om voetbalwedstrijden uit de eerste klasse live uit te zenden via een eigen Jupiler Pro League-zender. Die zender zal door alle geïnteresseerde televisieplatformen geïntegreerd kunnen worden in het eigen aanbod. Dat is positief.

Telenet wil daarvoor samen met de Pro League in een joint venture stappen. Samenvattingen van de wedstrijden zouden worden aangeboden aan opennetters. Daarvoor zal, indien het plan wordt goedgekeurd, een officiële aanbesteding worden uitgeschreven waar alle publieke en commerciële zenders aan kunnen deelnemen. Concreet zouden Telenet en Pro League een eigen zender opstarten die alle livematches van het eersteklassevoetbal zal capteren. Geïnteresseerde operatoren kunnen de uitzendingen van deze zender tegen betaling en op niet-exclusieve basis aankopen en via hun eigen televisieplatform verspreiden naar hun klanten. Het grootste voordeel is volgens Telenet dat het op die manier mogelijk wordt om het nationale voetbal vlot tot bij alle consumenten te brengen ongeacht hun televisieaanbieder. Meer kijkers zullen op die manier de Jupiler Pro League kunnen volgen.

Het voorstel is nu blijkbaar ingediend bij de Pro League-clubs. Bij een positieve beslissing zou het voor de consumenten inderdaad eenvoudiger worden om te kijken naar de voetbalwedstrijden van de eerste klasse. Bij de vorige veilingen van het voetbalcontract riskeerden de voetballiefhebbers telkens om van operator en van box te moeten veranderen, en eventueel een deel bekabeling binnenshuis te moeten aanpassen. Los van de eventuele prijszetting zou dit nieuwe scenario de consument wel ten goede kunnen komen. Aan de andere kant wordt in dit scenario de impact van Telenet op het Vlaamse medialandschap nog groter.

De definitieve beslissing hierover valt binnenkort. De Vlaamse overheid is in principe geen betrokken partij, maar als Vlaams mediaminister kunt u uiteraard te allen tijde de verdediging van de mediaconsument op u nemen.

Minister, kunt u in deze materie bij de betrokken partijen aandringen op een oplossing die de consumenten ten goede komt?

De voorzitter: De heer De Coene heeft het woord.

De heer Philippe De Coene: Mijn vraag ligt in dezelfde lijn, maar misschien met iets meer geactualiseerde informatie. Twee weken geleden kon ik hier niet zijn omdat ik geveld was door een luchtwegeninfectie, zoals zovelen. Ik was een beetje aan het uitzieken terwijl de commissie Media bijeen kwam. Ik kon het niet laten om de vergadering te volgen. Een vergadering van deze commissie is echter niet van aard om de koorts te temperen.

Plots hoorde ik dat de heer Yüksel zich tot mij richtte – maar ik was daar dus niet. Hij zei dat hij aan de echte voorzitter van de commissie wilde zeggen dat er grenzen zijn aan de

vrijgevigheid van de distributeurs. Twee dagen laten stond in de krant dat we 900 miljoen euro hebben om de sportrechten te kopen en dat er grenzen zijn aan de vrijgevigheid van de distributeurs. Intussen zou het wel niet meer gaan over twaalf jaar maar op vraag van de Jupiler Pro League over zes jaar. Het zou gaan over bedragen van ongeveer 60 miljoen euro, wat iets meer is dan wat vandaag wordt gegeven voor de verschillende loten. Dat zou dan in stijgende lijn gaan.

Een challenger is een Italiaanse rechtenhouder die bekend is in het medialandschap. Er was iemand die de opmerking maakte dat het toch al te gek is dat in België of Vlaanderen gevestigde Belgische zenders zouden moeten betalen aan Amerikanen voor de Belgische competitie. Daar valt iets voor te zeggen, maar dat heb ik dus niet gezegd.

Dat kan ons voetbal redden en men zegt dat dit de consument zou kunnen redden. Het belangrijkste is dat men probeert het voetbal te redden. Ik heb vernomen dat er in die Pro League twee kampen zijn. Het ene kamp heeft het over Italië omdat dat 10 miljoen euro meer opbrengt. De kleintjes kiezen voor de zekerheid van de zogenaamde Vlaamse dienstenverdelers. Naar verluidt komt er vrijdag een soort beslissing van de Raad voor de Mededinging. Op basis daarvan zal een beslissing worden genomen.

Wij moeten wakker liggen van het lot van de consument. Volgens de distributeur die zijn schaarse middelen op tafel legt, zal dat beter zijn voor iedereen omdat men onmiddellijk kan doorverkopen. Naar verluidt rekent men op een concurrent die bereid zou zijn om ongeveer de helft mee te betalen. Vraag is of die concurrent inderdaad bereid is om dat te doen. Als men zoveel geld ophoest, dan moet dat ook opbrengen. De vraag is dan ook welke eindfactuur de consument zal betalen.

Gelukkig hebben we nog in een minimum voorzien, naar aanleiding van het decreet op de vrije nieuwsgaring. Dat is echter beperkt, want in dat decreet staat over die competities dat men in het kader van nieuwsprogramma's maximaal zes tot vijftien minuten mag uitzenden. Dat is dus al bij al beperkt om een competitiedag te verslaan. En ik weet niet of iedereen nog zo bereid zal zijn, want ik heb zo het vermoeden dat de rechten van het Belgische voetbal hier op hun limieten zitten. De vraag is of dat inderdaad meer waard is dan 50 of 60 miljoen euro. Maar goed, hoe meer de voetbalclubs eruit kunnen halen, hoe beter voor hen.

Wat er ook uit de bus komt, minister, kunnen er we vanuit de Vlaamse overheid op toezien dat de kijker, de consument er niet bekaaid van afkomt, door het feit dat de toegang tot de voetbalverslaggeving niet exponentieel groot zou zijn? Welke verdeler er dan aan zet is, doet er eigenlijk niet toe. Mensen zouden dan misschien hun decoder niet moeten inwisselen, maar het zou kunnen dat je met dezelfde decoder betekenisvol meer betaalt om dat signaal te kunnen ontvangen. De vraag is dan maar waar je qua saldo beter mee af bent. Ik heb er zo mijn twijfels over.

Dit dossier is wel een beetje verwant aan het vorige debat dat we gevoerd hebben, over Telenet en De Vijver. Op den duur bezit je in alle hoeken van het medialandschap een dermate marktleidende positie dat je alle lakens uitdeelt, en ik weet niet of dat te allen tijde zo gezond is. Daarom wil ik vragen, minister, of u zou willen toezien op het belang van die vele consumenten en sportliefhebbers in Vlaanderen.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Veel mensen geven mij dat niet aan, collega's, maar ik ben wel een voetballiefhebber. Ik zal u eerlijk bekennen dat ik op een zaterdagavond, als ik niets anders te doen heb, graag kijk naar de opeenvolging van 'Stadion' en 'Match of the Day', meestal opgenomen op een digicorder van een niet nader genoemde distributeur.

Ik zeg dat omdat ik vind dat dat het pakket is dat op een open net op televisie gewaarborgd moet zijn voor kijkers. Dat heeft de BBC, die vaak het lichtend voorbeeld is als het over rollen gaat, goed gedaan. Je kunt in Engeland ook alle wedstrijden live zien op

betaaltelevisie, achter de decoder. Wat ons betreft, is dat geen probleem. Als je rechtstreeks voetbal wilt zien, ga dan het liefst naar een stadion, of anders betaal je ervoor op de televisie. Ik vind dat er ook op de Vlaamse televisie nog een mogelijkheid moet zijn om minstens samenvattingen zoals van ‘Stadion’ te bekijken.

Collega De Coene, ik weet dat u heel sociaal ingesteld bent en dat u heel erg begaan hebt met die arme voetballers en voetbalclubs in dit land, maar ik wil toch eens van de gelegenheid gebruik maken om te zeggen dat ik de waanzinnige bedragen die in de voetballerij omgaan, niet goed kan verdragen, hoe graag ik de sport ook zie. Het stoot mij tegen de borst, de reusachtige bedragen die uitbetaald worden aan spelers- en makelaarslonen en aan televisierechten. We zitten hier vaak te pleiten voor kleine herverdelinkjes van sociale bijdragen, van uitkeringen aan mensen. Daar praat men over dezelfde bedragen, maar met twee of drie extra nullen achter. Het gaat dan over entertainment. Hoe leeg kan de wereld zijn? Ik vind dat de voetballerij wat dat betreft wat ethiek aan de dag kan leggen.

Ik weet het, het is geen Vlaams fenomeen, maar een mondiaal fenomeen, en als wij niet meedoen in die ratrace, zullen we op het Europese terrein van de voetballerij nooit meer meetellen. Lees de jammerklachten in de kranten dezer dagen over Anderlecht en over het Belgische voetbal, dat, behalve de nationale ploeg, mondiaal niet meetelt. Ik zou zeggen: et alors? Dan kijken we wel maar naar ‘Match of the Day’, als we goed voetbal willen zien.

Ik ben het eens met de collega’s dat er een minimumpakket toegankelijk moet zijn, en toch iets meer dan ‘Sportweekend’. Ik weet ook dat de VMMA veel geld betaalt om die samenvattingen te kunnen uitzenden. Ik roep de Voetbalbond, die de aanbestedende macht is, op om het voetbal ook populair te houden, en dus voor zo veel mogelijk mensen toegankelijk. Wij zouden dat vanuit dit parlement alleen maar moeten bekrachtigen en ons daar verder niet in bemoeien, behalve als het zodanig erg zou zijn dat het allemaal achter de decoder zou verdwijnen. Maar dan zou het, denk ik, snel gedaan zijn met het Belgisch voetbal.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Verschillende collega’s hebben al een beetje samengevat hoever de onderhandelingen volgens hen staan, maar dat is allemaal een beetje koffiedik kijken. Er is daarover wel een publicatie gekomen van Telenet, dat afgelopen maandag een persbericht heeft verspreid. Ik citeer daaruit: “Telenet bevestigt dat het plannen heeft om samen met de Pro League in een joint venture te stappen die de verspreiding van live televisiebeelden van het Belgische eerste klasse voetbal zou garanderen via een eigen Jupiler Pro League-zender. Die zender zal door alle geïnteresseerde televisieplatformen geïntegreerd kunnen worden in het eigen aanbod. Samenvattingen van de wedstrijden zouden aangeboden worden aan open-net zenders. Daarvoor zal” – indien het plan wordt goedgekeurd – “een officiële tender worden uitgeschreven waar alle publieke en commerciële zenders aan kunnen deelnemen. Het voorstel is nu neergelegd bij de Pro League-clubs. Bij een positieve beslissing krijgen alle consumenten de kans om via hun eigen operator te genieten van het Belgische topvoetbal.”

Als dat het model is waarmee zou worden gewerkt, dan lijkt het me alleszins een positief aspect voor de mediagebruiker dat hij niet meer zal worden verplicht om een abonnement te wisselen of te nemen bij de ene of de andere distributeur, dat iedereen dit zal kunnen volgen. Ook de discussies over andere settopboxen, die we hier drie jaar geleden hebben gevoerd, vallen dan weg. Natuurlijk zal de vraag dan echter zijn voor de consument hoeveel hij zal moeten betalen om daarnaar te kunnen kijken, zowel wat de door Telenet zelf op het eigen platform aangeboden Pro Leaguezender betreft als alternatieve platformen die een dergelijke zender zouden aanbieden.

Alleszins heb ik naar aanleiding van het persbericht mijn bezorgdheid daarover geuit aan Telenet. Ik heb Telenet gevraagd dat het zeker en vast het belang van de consumenten mee in overweging zou nemen. Dat lijkt me ook te zijn wat de vraagstellers hier hebben gevraagd. Ik heb erop aangedrongen dat de prijszetting in het jointventurescenario op een transparante en

gelijke manier zou gebeuren voor alle aanbieders die voetbal aan hun kijkers willen aanbieden. Ook moet de prijszetting ten opzichte van de consument natuurlijk de eindverantwoordelijkheid zijn van de concrete aanbieders, zodat er hopelijk concurrentievoordelen werken.

Daarnaast hebben we natuurlijk ons Evenementenbesluit, dat sowieso ook dit kader mee bepaalt. Ik stel voor dat we bekijken wat de toekomst brengt, en daarover hier dan verder praten.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Mijnheer Caron, ik ging daarnet wat kort door de bocht toen ik zei dat ik niet naar voetbal kijk. Ik doe dat eigenlijk ook wel eens graag, zo laat op de avond, als ik tijd heb, alleen heb ik natuurlijk veel minder tijd dan u. *(Gelach)*

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Minister, u begon over het Evenementenbesluit, maar enkele jaren geleden heeft men de voetbalcompetitie dusdanig veranderd dat er sprake is van play-offs. Daar heeft dat besluit natuurlijk geen vat op, of vergis ik me?

Minister Ingrid Lieten: Dat klopt.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

■